ISSN 1977-0952

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 398

Izdevums latviešu valodā

55. sējums

2012. gada 22. decembris

Informācija un paziņojumi

Paziņojums Nr. Saturs Lappuse

I *Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi*

IETEIKUMI

Padome

2012/C 398/01 Padomes Ieteikums (2012. gada 20 decembris) par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu 1

II *Informācija*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2012/C 398/02 Komisijas Paziņojums, ar ko groza pielikumu Komisijas paziņojumam dalībvalstīm par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu īstermiņa eksporta kredīta apdrošināšanai [1] 6

LV

Cena: EUR 3

[1] Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lappusē)

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Padome

2012/C 398/03 Paziņojums to personu un vienību ievērībai, kurām piemēro ierobežojošus pasākumus, kas paredzēti Padomes Lēmumā 2010/413/KĀDP, kas grozīts ar Padomes Lēmumu 2012/829/KĀDP, un Padomes Regulā (ES) Nr. 267/2012, ko īsteno ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1264/2012, par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu 8

Eiropas Komisija

2012/C 398/04 Euro maiņas kurss 9

2012/C 398/05 Komisijas Lēmums (2012. gada 12. jūnijs) par valsts atbalstu SA.21918 (C 17/07) (ex NN 17/07), ko īstenojusi Francija – Regulētie elektroenerģijas tarifi Francijā *(izziņots ar dokumenta numuru C(2012) 2559)* [1] 10

V *Atzinumi*

ADMINISTRATĪVAS PROCEDŪRAS

Eiropas Komisija

2012/C 398/06 Uzaicinājums iesniegt priekšlikumus EAC/S01/13 – programma "Jaunatne darbībā" (2007.-2013. gads) 31

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

Eiropas Komisija

2012/C 398/07 Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta COMP/M.6788 – *Goldman Sachs/TPG/Barclays/Kew Green*) – Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru [1] 35

2012/C 398/08 Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta COMP/M.6777 – *Yazaki Europe/S-Y Systems Technologies Europe*) – Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru [1] 36

LV

[1] Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

IETEIKUMI

PADOME

PADOMES IETEIKUMS

(2012. gada 20 decembris)

par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu

(2012/C 398/01)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 165. un 166. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Ar neformālo un ikdienējo mācīšanos gūto mācīšanās rezultātu, proti, zināšanu, prasmju un kompetenču validēšanai var būt svarīga nozīme nodarbināmības un mobilitātes stiprināšanā, kā arī motivācijas stiprināšanā mūžizglītībai, īpaši tiem, kas atrodas nelabvēlīgākā sociālekonomiskajā situācijā vai kam ir zema kvalifikācija.

(2) Laikā, kad Eiropas Savienība saskaras ar nopietnu ekonomikas krīzi, kas radījusi strauju bezdarba pieaugumu, jo īpaši jauniešu vidū, un novecojošas sabiedrības kontekstā attiecīgu zināšanu, prasmju un kompetenču validēšana var sniegt vēl vērtīgāku ieguldījumu darba tirgus darbības uzlabošanā, mobilitātes sekmēšanā un konkurētspējas un ekonomikas izaugsmes veicināšanā.

(3) Darba devēju organizācijas, atsevišķi darba devēji, arodbiedrības, tirdzniecības, rūpniecības un amatniecības kameras, valstu struktūras, kuras ir iesaistītas profesionālo kvalifikāciju atzīšanas procesā un mācīšanās rezultātu novērtēšanā un apstiprināšanā, nodarbinātības dienesti, jauniešu organizācijas, jaunatnes darbinieki, izglītības un mācību iestādes, kā arī pilsoniskās sabiedrības organizācijas – tie visi ir galvenās ieinteresētās personas, kam ir svarīga loma neformālās un ikdienējās mācīšanās iespēju un visu tai sekojošo validēšanas procesu veicināšanā.

(4) Gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes stratēģijā "Eiropa 2020" ir ietverts aicinājums attīstīt zināšanas, prasmes un kompetences ekonomikas izaugsmes un nodarbinātības palielināšanai. Ar to saistītajās pamatiniciatīvās "Jaunatne kustībā" un "Jaunu prasmju un darba vietu programma" ir uzsvērts, ka ir vajadzīgas elastīgākas mācīšanās iespējas, kas var uzlabot iekļūšanu un virzību uz priekšu darba tirgū, veicināt pārejas starp darba un mācīšanās posmiem un sekmēt neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu.

(5) Padomes 2009. gada 12. maija secinājumos par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā (*ET 2020*) [1] tika norādīts, ka mūžizglītība būtu jāuzskata par pamatprincipu, uz kura balstās visa sistēma, kas ir izveidota tā, lai aptvertu mācīšanos visos kontekstos neatkarīgi no tā, vai tā ir formāla, neformāla vai ikdienēja.

(6) 2009. gada "ES jaunatnes stratēģija – ieguldīt jaunatnē, iesaistīt jauniešus: atjaunināta atvērtās koordinācijas metode, kā risināt jauniešu problēmas un tiem pavērt jaunas iespējas" aicināja labāk atzīt prasmes, ko jaunieši ieguvuši neformālā izglītībā, un tika uzsvērta nepieciešamība pilnībā izmantot visus ES līmenī izstrādātos rīkus zināšanu, prasmju un kompetenču validēšanai, lai varētu atzīt kvalifikācijas. Tas tika apstiprināts ar Padomes

[1] OV C 119, 28.5.2009., 2. lpp.

Rezolūciju (2009. gada 27. novembris) par atjauninātu regulējumu Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018) ([1]).

(7) 2010. decembra Briges komunikē Eiropas profesionālās izglītības un apmācības ministri, Eiropas sociālie partneri un Eiropas Komisija paziņoja, ka iesaistītajām valstīm ne vēlāk kā 2015. gadā būtu jāsāk izstrādāt valstu procedūras neformālās un ikdienējās mācīšanās atzīšanai un validēšanai, ko attiecīgā gadījumā atbalstītu ar valstu kvalifikāciju sistēmām.

(8) Komunikē, ko pieņēma par augstāko izglītību atbildīgo Eiropas ministru konferencē, kas notika Lēvenā un Luvēnlanēvā 2009. gada 28. un 29. aprīlī, tika uzsvērts, ka sekmīgai mūžizglītības rīcībpolitikai būtu jāietver pamatprincipi un procedūras iepriekšējas mācīšanās atzīšanai, balstoties uz mācīšanās rezultātiem, bet Padomes 2011. gada 28. novembra secinājumos par augstākās izglītības modernizēšanu ([2]) dalībvalstis tika aicinātas izstrādāt skaidrus pārejas veidus no profesionālās un cita tipa izglītības uz augstāko izglītību, kā arī mehānismus, kā atzīt iepriekšēju mācīšanos un pieredzi, kas gūta ārpus formālās izglītības un mācībām.

(9) Padomes 2011. gada 28. novembra Rezolūcijā par atjaunotu Eiropas izglītības programmu pieaugušajiem ([3]) par vienu no tās prioritārajām jomām 2012.–2014. gadam tika noteikta pilnībā funkcionējošu neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanas sistēmu ieviešana un to izmantošanas popularizēšana visu vecumu un visu kvalifikācijas līmeņu pieaugušo, kā arī uzņēmumu un citu organizāciju vidū.

(10) Padomes 2002. gada 19. decembra Rezolūcijā par ciešākas Eiropas sadarbības veicināšanu profesionālās izglītības un apmācības jomā ([4]) un Kopenhāgenas 2002. gada 30. novembra deklarācijā tika prasīts izstrādāt kopīgu principu kopumu par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu.

(11) Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 2004. gada 18. maija secinājumos tika pausts atbalsts kopīgiem Eiropas principiem par neformālās un ikdienējās mācīšanās apzināšanu un validēšanu.

(12) Kopš 2004. gada regulāri tiek publicēts Eiropas pārskats par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu, kurā ir jaunākā informācija par pašreizējo validēšanas praksi Eiropas valstīs, un 2009. gadā tika publicētas Eiropas pamatnostādnes neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanai.

(13) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 2241/2004/EK (2004. gada 15. decembris) par vienotu Kopienas sistēmu kvalifikāciju un kompetences pārskatāmībai (*Europass*) ([5]) tika izveidota *Europass* sistēma – Eiropas dokumentu kopums, ko iedzīvotāji var izmantot, lai labāk darītu zināmas, reģistrētu un uzrādītu savas kompetences un kvalifikācijas visā Eiropā.

(14) Padomes un Padomē sanākušo Eiropas Savienības dalībvalstu valdību pārstāvju 2006. gada 18. maija rezolūcijā par neformālās un dzīves izglītības nozīmes atzīšanu Eiropas jaunatnes jomā ([6]), dalībvalstis aicināja panākt, ka būtu iespējams apzināt kompetences, kas iegūtas ar neformālo un ikdienējo mācīšanos, lai tās varētu atzīt darba tirgū.

(15) *Youthpass* tika radīts kā pārredzamības rīks dalībniekiem projektos, ko finansē no programmas "Jaunatne darbībā", kuru Eiropas Parlaments un Padome izveidoja ar Lēmumu Nr. 1719/2006/EK ([7]).

(16) Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikumā (2008. gada 23. aprīlis) par Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras izveidošanu mūžizglītībai ([8]) dalībvalstis tika aicinātas savus valsts kvalifikācijas līmeņus piesaistīt Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūrai un veicināt neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu saskaņā ar kopējiem Eiropas principiem, par ko vienojās 2004. gada maijā.

(17) Ar Eiropas kredītpunktu pārneses un uzkrāšanas sistēmu (*ECTS*), ko saistībā ar programmu *Erasmus* izveidoja 1989. gadā, formālajā izglītībā tiek piešķirti kredītpunkti, pamatojoties uz mācīšanās rezultātiem un studentu noslogotību, un tā arī atvieglo augstākās izglītības iestāžu iespējas piešķirt kredītpunktus par mācīšanās rezultātiem, kas gūti ar neformālo un ikdienējo mācīšanos.

(18) Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikumā (2009. gada 18. jūnijs) par Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu ietvarstruktūras izveidošanu profesionālajai izglītībai un apmācībām ([9]) tika norādīts, ka minētajai ietvarstruktūrai būtu jāatbalsta tas, ka tiek īstenoti vienotie Eiropas principi neformālās un ikdienējās mācīšanās apzināšanai un validēšanai, uzlabojot izglītības, apmācības un nodarbinātības savstarpējo saistību un veidojot saiknes starp formālo, neformālo un ikdienējo mācīšanos.

([1]) OV C 311, 19.12.2009., 1. lpp.
([2]) OV C 372, 20.12.2011., 36. lpp.
([3]) OV C 372, 20.12.2011., 1. lpp.
([4]) OV C 13, 18.1.2003., 2. lpp.
([5]) OV L 390, 31.12.2004., 6. lpp.
([6]) OV C 168, 20.7.2006., 1. lpp.
([7]) OV L 327, 24.11.2006., 30. lpp.
([8]) OV C 111, 6.5.2008., 1. lpp.
([9]) OV C 155, 8.7.2009., 1. lpp.

(19) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikumu (2009. gada 18. jūnijs) [1] tika izveidota Eiropas kredītpunktu sistēma profesionālajai izglītībai un apmācībai (*ECVET*), ko izmantot, lai pārnestu un uzkrātu indivīdu mācīšanās rezultātus, kas gūti ar formālo un, attiecīgā gadījumā, neformālo un ikdienējo mācīšanos.

(20) Apspriešanās tiešsaistes aptaujas veidā, diskusijas attiecīgajās politikas struktūrās, kā arī dažādi savstarpējās mācīšanās pasākumi, kuros iesaistīti sociālie partneri, liecina par pārliecinošu vienprātību, ka ir svarīgi nodrošināt iespēju padarīt uzskatāmas zināšanas, prasmes un kompetences, kas gūtas dzīves un darba pieredzes gaitā, un parāda, ka pastāv plašs atbalsts Savienības iniciatīvai, ar kuru tiktu uzlabota validēšanas politika un prakse dalībvalstīs,

IR PIEŅĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

1. LAI INDIVĪDIEM DOTU IESPĒJU PIERĀDĪT, KO VIŅI IEMĀCĪJUŠIES ĀRPUS FORMĀLĀS IZGLĪTĪBAS UN MĀCĪBĀM, TOSTARP MOBILITĀTES PIEREDZĒ, UN LAI MINĒTĀS ZINĀŠANAS VARĒTU IZMANTOT VIŅU KARJERAI UN MĀCĪŠANĀS TURPINĀŠANAI, UN PIENĀCĪGI IEVĒROJOT SUBSIDIARITĀTES PRINCIPU, DALĪBVALSTĪM VAJADZĒTU:

   1. Ne vēlāk kā 2018. gadā – atbilstīgi valstu apstākļiem un īpatnībām un kā tās uzskata par piemērotu – ieviest pasākumus neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanai, kas indivīdiem dod iespēju:

      a) panākt, ka tiek validētas zināšanas, prasmes un kompetences, kas iegūtas ar neformālo un ikdienējo mācīšanos, tostarp – attiecīgā gadījumā – izmantojot atvērtos izglītības resursus;

      b) pamatojoties uz validētu neformālās un ikdienējās mācīšanās pieredzi, iegūt pilnu vai – attiecīgā gadījumā – daļēju kvalifikāciju, neskarot citus piemērojamos Savienības tiesību aktus, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu [2].

      Atkarībā no savām vajadzībām dalībvalstis savos validēšanas pasākumos var piešķirt prioritāti konkrētām jomām un/vai sektoriem;

   2. Pasākumos neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanai attiecīgā gadījumā iekļaut turpmāk minētās sastāvdaļas, vienlaikus ļaujot katram indivīdam atkarībā no savām vajadzībām izmantot jebkuru no tām – vai nu atsevišķi, vai kopā ar citām:

      a) ar neformālo un ikdienējo mācīšanos gūto indivīda mācīšanās rezultātu APZINĀŠANA;

      b) ar neformālo un ikdienējo mācīšanos gūto indivīda mācīšanās rezultātu DOKUMENTĒŠANA;

      c) ar neformālo un ikdienējo mācīšanos gūto indivīda mācīšanās rezultātu NOVĒRTĒŠANA;

      d) ar neformālo un ikdienējo mācīšanos gūto indivīda mācīšanās rezultātu SERTIFICĒŠANA tādā veidā kā kvalifikācija vai kredītpunkti, uz kuru pamata iegūst kvalifikāciju, vai attiecīgā gadījumā – citādi;

   3. Pasākumos neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanai atkarībā no gadījuma piemērot turpmāk minētos principus, vienlaikus ņemot vērā valsts, reģionālās un/vai vietējās, kā arī sektoru vajadzības un īpatnības:

      a) validēšanas pasākumi ir saistīti ar valstu kvalifikāciju sistēmām un atbilst Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūrai;

      b) indivīdiem un organizācijām ir pieejama informācija un norādes par validēšanas priekšrocībām un iespējām, kā arī par attiecīgajām procedūrām;

      c) nelabvēlīgā situācijā esošas grupas, tostarp bezdarbnieki un indivīdi, kam pastāv bezdarba risks, jo īpaši varētu gūt labumu no validēšanas pasākumiem, jo validēšana var palielināt viņu dalību mūžizglītībā un piekļuvi darba tirgum;

      d) bezdarbniekiem vai indivīdiem, kam pastāv bezdarba risks, ir iespēja saskaņā ar valstu tiesību aktiem un īpatnībām saņemt "prasmju auditu", kura mērķis ir pietiekami savlaicīgi, vislabāk sešu mēnešu laikā pēc attiecīgas vajadzības konstatēšanas, apzināt viņu zināšanas, prasmes un kompetences;

      e) neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšana tiek atbalstīta ar atbilstīgiem norādījumiem un konsultācijām, un ir viegli pieejama;

      f) atbilstīgi pastāvošajām kvalitātes nodrošināšanas sistēmām ir ieviesti pārredzami kvalitātes nodrošināšanas pasākumi, ar kuriem nodrošina drošas, pareizas un uzticamas novērtēšanas metodoloģijas un rīkus;

      g) darbiniekiem, kas ir iesaistīti validēšanas procesā, ir nodrošināta profesionālās kompetences attīstība visās attiecīgajās nozarēs;

      h) kvalifikācijas vai – attiecīgā gadījumā – daļējas kvalifikācijas, kas iegūtas, izmantojot neformālās un ikdienējās mācīšanās pieredzes validēšanu, atbilst saskaņotiem standartiem, kuri ir vai nu tādi paši kā formālās izglītības programmās iegūtu kvalifikāciju standarti, vai līdzvērtīgi;

      i) lai atvieglotu mācīšanās rezultātu dokumentēšanu, tiek veicināta Savienības pārredzamības rīku, piemēram, *Europass* sistēmas un *Youthpass*, izmantošana;

[1] OV C 155, 8.7.2009., 11. lpp.
[2] OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

j) pastāv sinerģija starp validēšanas pasākumiem un kredītpunktu sistēmām, ko izmanto formālās izglītības un mācību sistēmā, piemēram, *ECTS* un *ECVET*;

4. To sastāvdaļu un principu izstrādē un īstenošanā, kas minēti no 1. līdz 4. punktam, iesaistīt visas attiecīgās ieinteresētās personas, proti, darba devējus, arodbiedrības, tirdzniecības, rūpniecības un amatniecības kameras, valstu struktūras, kuras ir iesaistītas profesionālo kvalifikāciju atzīšanas procesā, nodarbinātības dienestus, jauniešu organizācijas, jaunatnes darbiniekus, izglītības un mācību iestādes, kā arī pilsoniskās sabiedrības organizācijas.

Lai sekmētu dalību šajā procesā:

a) darba devējiem, jauniešu organizācijām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām būtu jāveicina un jāatvieglo darbā vai brīvprātīgā darbā gūto mācīšanās rezultātu apzināšana un dokumentēšana, izmantojot Savienības pārskatāmības rīkus, piemēram, tos, kas izstrādāti saistībā ar *Europass* sistēmu un *Youthpass*;

b) izglītības un mācību iestādēm būtu jāatvieglo piekļuve formālai izglītībai un mācībām, pamatojoties uz mācīšanās rezultātiem, kas gūti ar neformālo un ikdienējo mācīšanos, un – attiecīgā gadījumā un ja iespējams – jāpiešķir atbrīvojumi un/vai kredītpunkti par attiecīgiem mācīšanās rezultātiem, kas gūti ar minēto mācīšanos;

5. Sekmēt validēšanas pasākumu koordinēšanu starp ieinteresētajām personām izglītības, mācību, nodarbinātības un jaunatnes nozarēs, kā arī starp ieinteresētajām personām citās attiecīgās politikas jomās.

2. DALĪBVALSTĪM UN KOMISIJAI BŪTU JĀVEIC ŠĀDI PASĀKUMI:

a) ar Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras padomdevēju grupas, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikumu (2008. gada 23. aprīlis) par Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras izveidošanu mūžizglītībai ([1]) (*EQF*) starpniecību sekot šā ieteikuma īstenošanai un turpmākās *EQF* padomdevēju grupas darbībās pēc vajadzības iesaistīt attiecīgas jauniešu organizācijas un pārstāvjus no brīvprātīgo darba nozares;

b) gaidāmajos Padomes un Komisijas kopīgajos ziņojumos saistībā ar stratēģisko sistēmu "*ET2020*" un gaidāmajos kopīgajos Eiropas Savienības ziņojumos par jaunatni saistībā ar atjaunināto regulējumu Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā ziņot par to, kas panākts pēc šā ieteikuma pieņemšanas;

c) atbalstīt šā ieteikuma īstenošanu, izmantojot Savienības aģentūru, jo īpaši *Cedefop*, pieredzi, un gada pārskatā par valstu kvalifikāciju sistēmu attīstību ziņojot par situāciju saistībā ar neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu.

3. KOMISIJAI BŪTU JĀVEIC ŠĀDI PASĀKUMI:

a) atbalstīt dalībvalstis un ieinteresētās personas:

— atvieglojot efektīvus savstarpējās mācīšanās pasākumus un pieredzes un labās prakses apmaiņu,

— regulāri pārskatot Eiropas pamatnostādnes neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanai, par to pilnībā konsultējoties ar dalībvalstīm,

— regulāri un sadarbībā ar dalībvalstīm pārskatot Eiropas pārskatu par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu;

b) pirms 2018. gada apsvērt iespēju turpināt izstrādāt, apspriežoties ar dalībvalstīm, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 2241/2004/EK, instrumentus saistībā ar *Europass* sistēmu, ar kuriem visā Savienībā veicina pārredzamību validētiem mācīšanās rezultātiem, kas gūti neformālās un ikdienējās mācīšanās pieredzē;

c) nodrošināt, ka sadarbībā ar dalībvalstīm šā ieteikuma īstenošanas atbalstīšanai tiek izmantota mūžizglītības programma un programma "Jaunatne darbībā", un, neskarot sarunas par nākamo daudzgadu finanšu shēmu, gaidāmā Eiropas programma izglītības, mācību, jauniešu un sporta jomā un Eiropas struktūrfondi;

d) sadarbībā ar dalībvalstīm un pēc apspriešanās ar attiecīgajām ieinteresētajām personām izskatīt un novērtēt saistībā ar šo ieteikumu īstenoto rīcību un līdz 2019. gada 31. decembrim ziņot Padomei par gūto pieredzi un secinājumiem attiecībā uz nākotni, tostarp, ja vajadzīgs, par šā ieteikuma iespējamu izvērtēšanu un pārskatīšanu.

Briselē, 2012. gada 20. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
E. FLOURENTZOU

([1]) OV C 111, 6.5.2008., 1. lpp.

PIELIKUMS

DEFINĪCIJAS

Šajā ieteikumā piemēro šādas definīcijas:

a) *formālā mācīšanās* ir mācīšanās, kas notiek organizētā un strukturētā vidē, kura īpaši paredzēta mācīšanās nolūkiem, un pēc tās parasti piešķir kvalifikāciju, visbiežāk izsniedzot sertifikātu vai diplomu; tā aptver vispārējās izglītības, sākotnējās profesionālās apmācības un augstākās izglītības sistēmas;

b) *neformālā mācīšanās* ir mācīšanās, kas notiek plānotu nodarbību veidā (mācīšanās mērķu un laika ziņā) un kurā tiek sniegts noteikta veida mācīšanās atbalsts (piem., studenta un pasniedzēja kontakts); tās var būt programmas, kurās sniedz darbam nepieciešamās prasmes, novērš pieaugušo analfabētismu un veicina to, lai pamatizglītību iegūtu tie, kas priekšlaicīgi pametuši mācības; ļoti bieži neformālā mācīšanās ietver uzņēmumā veiktu apmācību, ar kuras palīdzību uzņēmumi atjaunina un uzlabo savu darbinieku prasmes, piemēram, IKT prasmes, strukturētu mācīšanos tiešsaistē (piem., izmantojot atvērtos izglītības resursus) un kursus, ko saviem biedriem, mērķgrupām vai plašākai sabiedrībai organizē pilsoniskās sabiedrības organizācijas;

c) *ikdienējā mācīšanās* ir mācīšanās, kas notiek ikdienā saistībā ar darbu, ģimenes dzīvi vai brīvo laiku, un tā nav organizēta vai strukturēta mērķu, laika vai mācīšanās atbalsta ziņā. Ikdienējā mācīšanās var notikt bez īpaša nodoma no attiecīgās personas puses; ar ikdienēju mācīšanos gūtu rezultātu piemērs ir prasmes, kas iegūtas dzīves un darba pieredzē, darbā iegūtās projektu vadīšanas prasmes vai IKT prasmes, valodas, kas apgūtas laikā, kas pavadīts citā valstī, vai šādi iegūta starpkultūru pieredze, IKT prasmes, kas iegūtas ārpus darba, prasmes, kas iegūtas brīvprātīgā darbā, kultūras pasākumos, sportā, darbā ar jauniešiem un mājās (piem., bērna pieskatīšana);

d) *atvērtie izglītības resursi* (AIR) ir digitalizēti materiāli, ko brīvi un atvērti piedāvā pedagogiem, studentiem un tiem, kas nodarbojas ar pašmācību, lai tos izmantotu un atkārtoti izmantotu mācīšanai, mācīšanās vajadzībām un pētniecībai; tas ietver mācīšanās saturu, programmatūras rīkus, ar ko izstrādā, lieto un izplata saturu, un ieviešanas resursus, piemēram, atvērtas licences; AIR nozīmē arī uzkrātus digitālus līdzekļus, ko iespējams pielāgot un kas dod labumu, neierobežojot citu iespējas tos izmantot;

e) *prasmju audits* ir process, kura mērķis ir apzināt un analizēt indivīda zināšanas, prasmes un kompetences, tostarp viņa spējas un motivāciju, lai noteiktu karjeras projektu un/vai profesionālās pārorientācijas plānu vai mācību projektu; prasmju audita mērķis ir palīdzēt indivīdiem analizēt savu iepriekšējo karjeru, veikt pašvērtējumu par savu vietu darba vidē un plānot, kā veidot savu karjeru, vai dažos gadījumos – sagatavot ar neformālo un ikdienējo mācīšanos gūto rezultātu validēšanai;

f) *kvalifikācija* ir oficiāls novērtēšanas un validēšanas procesa rezultāts, ko iegūst, kad kompetenta struktūra konstatē, ka indivīds ir sasniedzis mācīšanās rezultātus atbilstīgi konkrētiem standartiem;

g) *mācīšanās rezultāti* ir izklāsti par to, ko mācīšanās procesā iesaistītais zina, izprot un spēj darīt pēc mācīšanās procesa pabeigšanas, un tajos apraksta zināšanas, prasmes un kompetences;

h) *valsts kvalifikāciju sistēma* ir instruments kvalifikāciju klasifikācijai pēc vairāku kritēriju kopuma, kuri atbilst konkrētiem ar mācīšanos sasniegtiem līmeņiem; tās mērķis ir integrēt un koordinēt valsts kvalifikāciju apakšsistēmas un uzlabot kvalifikāciju pārskatāmību, pieejamību, gradāciju un kvalitāti saistībā ar darba tirgu un pilsonisko sabiedrību;

i) *validēšana* ir pilnvarotas struktūras veikts process, kurā tiek apstiprināts, ka indivīds ir sasniedzis mācīšanās rezultātus, kas noteikti attiecīgā standartā, un tam ir šādi četri posmi:

   1) APZINĀŠANA dialogā par indivīda konkrēto pieredzi;

   2) DOKUMENTĒŠANA – lai indivīda pieredzi padarītu uzskatāmu;

   3) šīs pieredzes oficiāla NOVĒRTĒŠANA un

   4) novērtējuma rezultātu SERTIFICĒŠANA, kas var kalpot par pamatu daļējai vai pilnai kvalifikācijai;

j) *iepriekšējas mācīšanas atzīšana* ir to mācīšanās rezultātu validēšana, kuri gūti vai nu formālajā izglītībā, vai ar neformālo, vai ikdienējo mācīšanos, pirms tikusi prasīta validēšana.

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Komisijas Paziņojums, ar ko groza pielikumu Komisijas paziņojumam dalībvalstīm par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu īstermiņa eksporta kredīta apdrošināšanai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2012/C 398/02)

I. IEVADS

(1) Jaunā Komisijas paziņojuma dalībvalstīm par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu īstermiņa eksporta kredīta apdrošināšanai [1] (paziņojums) 13. punktā paredzēts, ka valsts apdrošinātāji [2], kuriem ir noteiktas priekšrocības salīdzinājumā ar privātiem kredīta apdrošinātājiem, nedrīkst sniegt īstermiņa eksporta kredīta apdrošināšanu attiecībā uz nodotamiem riskiem. Nodotamie riski 9. punktā ir definēti kā komercriski un politiskie riski, kuriem maksimālais riska periods nepārsniedz divus gadus un kuri ir attiecināmi uz valsts un privātiem pircējiem valstīs, kas norādītas šā paziņojuma pielikumā.

(2) Saistībā ar sarežģīto situāciju 2011. gadā Grieķijā bija vērojams eksporta apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas kapacitātes trūkums. Tāpēc Komisijai bija jāgroza tobrīd spēkā esošais Komisijas paziņojums dalībvalstīm atbilstīgi EK līguma 93. panta 1. punktam par Līguma 92. un 93. panta piemērošanu īstermiņa eksporta kredīta apdrošināšanai, uz laiku izslēdzot Grieķiju no nodotamo risku valstu saraksta [3]. Šīs izmaiņas ir spēkā līdz 2012. gada 31. decembrim. Tādējādi no 2013. gada 1. janvāra Grieķija principā tiktu uzskatīta par valsti, kurā pastāv nodotami riski, jo visas ES dalībvalstis ir iekļautas nodotamo risku valstu sarakstā, kas norādīts pielikumā jaunajam paziņojumam, kurš stāsies spēkā 2013. gada 1. janvārī.

(3) Tomēr paziņojuma 5.2. iedaļas noteikumi, kas paredz īpašu procedūru attiecībā uz iespējamām izmaiņām nodotamo risku valstu sarakstā, ir piemērojami no paziņojuma pieņemšanas dienas, proti, no 2012. gada 6. decembra. Ņemot vērā sarežģīto situāciju Grieķijā, Komisija ir nolēmusi izmantot šo procedūru, lai noteiktu, vai pašreizējā tirgus situācija attaisno to, ka 2013. gadā tiks izbeigta Grieķijas izslēgšana no nodotamo risku saraksta, vai arī ir nepieciešams šo termiņu pagarināt.

II. NOVĒRTĒJUMS

(4) Nosakot, vai privāto apdrošinātāju nepietiekamā kapacitāte, lai segtu visus ekonomiski pamatotos riskus, attaisno pagarinājumu Grieķijas pagaidu izslēgšanai no nodotamo risku valstu saraksta, Komisija apspriedās ar dalībvalstīm, privātiem kredīta apdrošinātājiem un citām ieinteresētajām pusēm un ievāca no tiem informāciju. Komisija 2012. gada 6. novembrī publicēja informācijas pieprasījumu par īstermiņa eksporta kredīta apdrošināšanas pieejamību eksportam uz Grieķiju [4]. Atbilžu iesniegšanas termiņš beidzās 2012. gada 23. novembrī. Tika saņemtas 25 atbildes no dalībvalstīm, privātiem apdrošinātājiem un eksportētājiem.

(5) Komisijai iesniegtā informācija skaidri norāda, ka privāto eksporta kredīta apdrošinātāju kapacitāte attiecībā uz Grieķiju joprojām nav pietiekama, un tiek prognozēts, ka tuvākajā laikā jauna kapacitāte nebūs pieejama. Grieķijas risku apdrošinātā kopsumma 2011. un 2012. gadā ievērojami samazinājās. Jauni kredīta apdrošināšanas ierobežojumi attiecībā uz Grieķijas riskiem praktiski nav pieejami, un esošie ierobežojumi ir samazināti vai atcelti. Tajā pašā

[1] OV C 392, 19.12.2012., 1. lpp.

[2] Valsts apdrošinātājs tiek definēts kā uzņēmums vai cita organizācija, kas sniedz eksporta kredīta apdrošināšanu ar dalībvalsts atbalstu vai tās vārdā, vai dalībvalsts, kas sniedz eksporta kredīta apdrošināšanu, skatīt 9. punktu.

[3] OV C 117, 21.4.2012., 1. lpp.

[4] http://ec.europa.eu/competition/consultations/2012_export_greece/index_en.html

laikā valsts apdrošinātāji saskārās ar pieaugošu pieprasījumu pēc kredīta apdrošināšanas eksportam uz Grieķiju, jo nebija pieejama privātā apdrošināšana.

(6) Kopš Komisijas 2012. gada aprīļa lēmuma uz laiku izslēgt Grieķiju no nododamo risku valstu saraksta ([5]) privāto apdrošinātāju kapacitāte ir vēl vairāk ierobežota. Neviens no apspriežu dalībniekiem neuzskatīja, ka 2013. gadā privāto apdrošinātāju kapacitāte būs pietiekama. Joprojām ir spēkā Komisijas veiktā analīze par privāto eksporta kredīta apdrošinātāju kapacitātes nepietiekamību attiecībā uz Grieķiju, kā tas noteikts minētajā lēmumā.

(7) Kopš pagājušā gada aprīļa Grieķijas ekonomikas perspektīvas ir pastāvīgi pārskatītas un samazinātas. Saskaņā ar Eiropas ekonomikas prognozi 2012. gada rudenim Grieķijas ekonomikā joprojām vērojama nopietna recesija. Paredzams, ka ekonomikas izaugsme turpinās samazināties arī 2013. gadā ([6]). Turpmāku ekonomikas vides pasliktināšanos atspoguļo valsts riska reitingi ([7]). Ietekme uz Grieķijas uzņēmumiem ir ļoti liela, un uzņēmumu maksātnespējas gadījumu skaits ir ievērojams ([8]). Paredzams, ka šī situācija turpināsies 2013. gadā.

(8) Minēto iemeslu dēļ Komisija, pamatojoties uz iegūto informāciju, noteica, ka privāto apdrošinātāju kapacitāte nav pietiekama, lai segtu visus ekonomiski pamatotos riskus, un nolēma pagarināt Grieķijas izslēgšanu no nododamo risku valstu saraksta.

III. **PAZIŅOJUMA GROZĪJUMS**

(9) No 2013. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim Komisijas paziņojumam dalībvalstīm par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu īstermiņa eksporta kredīta apdrošināšanai piemēro šādu grozījumu.

— Pielikumu aizstāj ar šo:

"**Valstu saraksts, kurās pastāv nododami riski**

Visas dalībvalstis, izņemot Grieķiju

Austrālija

Kanāda

Islande

Japāna

Jaunzēlande

Norvēģija

Šveice

Amerikas Savienotās Valstis"

([5]) Skat. 3. atsauci.

([6]) Eiropas Komisija, Eiropas ekonomikas prognoze 2012. gada rudenim, *European Economy* 7/2012, 66. lpp.

([7]) Piemēram, *Moody's*: C (debitors nav veicis vienu vai vairākus finansiālo saistību maksājumus (ar vai bez kredītreitinga) termiņa beigās), *S&P*: CCC, *Fitch*: CCC (debitors pašlaik ir neaizsargāts un atkarīgs no labvēlīgiem ekonomiskajiem apstākļiem, lai varētu izpildīt savas saistības).

([8]) Uzņēmumu maksātnespējas gadījumu skaits 2010. un 2011. gadā palielinājās par 30 % salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu (*Atradius country risk update*, Grieķija, 2012. gada 10. jūlijs), un ir paredzams, ka šis skaits turpinās pieaugt arī 2012. un 2013. gadā (*Euler Hermes Economic Outlook* Nr. 1186).

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

PADOME

Paziņojums to personu un vienību ievērībai, kurām piemēro ierobežojošus pasākumus, kas paredzēti Padomes Lēmumā 2010/413/KĀDP, kas grozīts ar Padomes Lēmumu 2012/829/KĀDP, un Padomes Regulā (ES) Nr. 267/2012, ko īsteno ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1264/2012, par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu

(2012/C 398/03)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME

Šeit sniegtā informācija ir paredzēta to personu un vienību ievērībai, kas norādītas II pielikumā Padomes Lēmumā 2010/413/KĀDP, kas grozīts ar Padomes Lēmumu 2012/829/KĀDP [1], un IX pielikumā Padomes Regulā (ES) Nr. 267/2012, ko īsteno ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1264/2012 [2], par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu.

Eiropas Savienības Padome ir pieņēmusi lēmumu, ka minētajos pielikumos uzskaitītās personas un vienības būtu jāiekļauj tādu personu un vienību sarakstos, kurām piemēro ierobežojošus pasākumus, kas paredzēti Lēmumā 2010/413/KĀDP un Regulā (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu. Pamatojums minēto personu un vienību iekļaušanai sarakstā ir izklāstīts minēto pielikumu attiecīgajos ierakstos.

Attiecīgo personu un vienību uzmanība tiek vērsta uz to, ka pastāv iespēja iesniegt pieteikumu kompetentām attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) iestādēm, kā norādīts Regulas (ES) Nr. 267/2012 X pielikumā minētajās tīmekļa vietnēs, lai iegūtu atļauju izmantot iesaldētos līdzekļus pamatvajadzību nodrošināšanai vai konkrētiem maksājumiem (sk. regulas 26. pantu).

Attiecīgās personas un vienības var iesniegt Padomei lūgumu – līdz ar apliecinošiem dokumentiem – pārskatīt lēmumu par viņu iekļaušanu minētajā sarakstā, nosūtot to uz šādu adresi:

Council of the European Union
General Secretariat
DG C — Coordination Unit
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Attiecīgo personu un vienību uzmanība tiek vērsta arī uz iespēju Padomes lēmumu apstrīdēt Eiropas Savienības Vispārējā tiesā saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti Līguma par Eiropas Savienības darbību 275. panta otrajā daļā un 263. panta ceturtajā un sestajā daļā.

---

[1] OV L 356, 22.12.2012., 71 lpp.
[2] OV L 356, 22.12.2012., 55 lpp.

EIROPAS KOMISIJA

Euro maiņas kurss [1]

2012. gada 21. decembris

(2012/C 398/04)

1 euro =

	Valūta	Maiņas kurss		Valūta	Maiņas kurss
USD	ASV dolārs	1,3209	AUD	Austrālijas dolārs	1,2662
JPY	Japānas jena	110,99	CAD	Kanādas dolārs	1,3090
DKK	Dānijas krona	7,4612	HKD	Hongkongas dolārs	10,2371
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,81420	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,6029
SEK	Zviedrijas krona	8,5945	SGD	Singapūras dolārs	1,6126
CHF	Šveices franks	1,2077	KRW	Dienvidkorejas vona	1 421,45
ISK	Islandes krona		ZAR	Dienvidāfrikas rands	11,3067
NOK	Norvēģijas krona	7,3155	CNY	Ķīnas juaņa renminbi	8,2311
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	HRK	Horvātijas kuna	7,5370
CZK	Čehijas krona	25,189	IDR	Indonēzijas rūpija	12 758,09
HUF	Ungārijas forints	287,20	MYR	Malaizijas ringits	4,0430
LTL	Lietuvas lits	3,4528	PHP	Filipīnu peso	54,300
LVL	Latvijas lats	0,6964	RUB	Krievijas rublis	40,5950
PLN	Polijas zlots	4,0645	THB	Taizemes bāts	40,459
RON	Rumānijas leja	4,4473	BRL	Brazīlijas reāls	2,7360
TRY	Turcijas lira	2,3709	MXN	Meksikas peso	17,0072
			INR	Indijas rūpija	72,7490

[1] *Datu avots*: atsauces maiņas kursu publicējusi ECB.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2012. gada 12. jūnijs)

par valsts atbalstu SA.21918 (C 17/07) (ex NN 17/07), ko īstenojusi Francija – Regulētie elektroenerģijas tarifi Francijā

(izziņots ar dokumenta numuru C(2012) 2559)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2012/C 398/05)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu [1],

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt piezīmes saskaņā ar iepriekš minētajiem pantiem [2] un ņemot vērā iesniegtās piezīmes,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Komisija 2007. gada 13. jūnija vēstulē informēja Franciju par savu lēmumu sākt EK līguma 88. panta 2. punktā paredzēto oficiālo izmeklēšanas procedūru saistībā ar "elektroenerģijas pārdošanas regulētajiem tarifiem" (turpmāk tekstā – "standarta tarifi") un "tirgus pielāgošanās regulētajiem pārejas tarifiem" (turpmāk tekstā – "atgriešanās tarifi") attiecībā uz abiem – gan dzeltenajiem, gan zaļajiem – to komponentiem un šo tarifu piemērošanu no 2004. gada 1. jūlija lietotājiem, kas nav mājsaimniecību lietotāji un nav arī mazie uzņēmumi. Uz noteikumiem un tarifiem, kas piemērojami mājsaimniecībām un mazajiem uzņēmumiem ("zilie" tarifi), šī procedūra neattiecas.

(2) Komisijas lēmums sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* [3]. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savas piezīmes par attiecīgo atbalstu.

(3) Komisija par šo jautājumu saņēma piezīmes no ieinteresētajām personām. Tā šīs piezīmes pārsūtīja Francijai, sniedzot tai iespēju piezīmes komentēt, un 2008. gada 31. janvāra vēstulē Komisija saņēma Francijas komentārus.

(4) Komisija, izvērtējot attiecīgos pasākumus, iepazinās ar 2008. gada 4. augusta Likuma Nr. 2008-776 [4], kas stājās spēkā 2008. gada 6. augustā, 166. pantu. Ar šo pasākumu tika mainīts grozītā 2004. gada 9. augusta Likuma Nr. 2004-803 [5], ar kuru ir ieviesta atgriešanās tarifu sistēma, 30-1. pants.

(5) Komisija 2009. gada 10. marta vēstulē informēja Franciju par savu lēmumu paplašināt oficiālās izmeklēšanas procedūras [6] darbības jomu attiecībā uz atgriešanās tarifu sistēmu, kas izriet no grozījumiem, kuri ieviesti ar Likuma Nr. 2008-776 166. pantu. Būtībā Komisija uzskatīja, ka atgriešanās tarifu sistēma ar tās zaļajiem un dzeltenajiem komponentiem, kurā grozījumi izdarīti ar Likuma Nr. 2008-776 166. pantu, vēl arvien ietver valsts atbalstu par labu gala lietotājiem, kas nav mājsaimniecību lietotāji un kas nav mazie uzņēmumi, tāpat kā tas bija pirms grozījumu izdarīšanas.

(6) Francija 2009. gada 16. aprīlī iesniedza piezīmes par procedūras paplašināšanu un pēc tam 2009. gada 21. oktobrī iesniedza komentārus par trešo personu izteiktajām piezīmēm.

(7) 2009. gada 15. septembrī Francijas premjerministrs informēja par konkurenci un enerģētiku atbildīgos komisārus par saistībām, kuras Francija ir gatava uzņemties attiecībā uz šo procedūru. Atbildīgie komisāri atbildēja tās pašas dienas vēstulē.

(8) 2012. gada 12. janvārī Francijas premjerministrs informēja par konkurenci un enerģētiku atbildīgos komisārus par papildu saistībām, kuras Francija ir gatava uzņemties attiecībā uz šo procedūru. Atbildīgie komisāri atbildēja tās pašas dienas vēstulē.

II. ATBALSTA SĪKS APRAKSTS

(9) Šajā sadaļā ir aprakstīts normatīvais regulējums, kas piemērojams abām regulēto tarifu sistēmām, uz kurām attiecas šī procedūra, to finansēšanas veids un tarifu attīstība salīdzinājumā ar tirgus atsauces cenām. Visbeidzot, minēto tarifu attīstība tiks izskatīta īpašajā Francijas elektroenerģijas tirgus un strukturālo reformu, kas īstenotas, lai šo tirgu padarītu konkurētspējīgāku, kontekstā.

---

[1] No 2009. gada 1. decembra EK līguma 87. un 88. pants ir kļuvuši attiecīgi par Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") 107. un 108. pantu. Abos gadījumos noteikumi pēc būtības ir identiski. Šajā lēmumā atsauces uz LESD 107. un 108. pantu attiecīgā gadījumā ir uzskatāmas par atsaucēm attiecīgi uz EK līguma 87. un 88. pantu. Ar LESD ir ieviestas dažas terminoloģiskas izmaiņas, piemēram, "Kopiena" aizstāta ar "Savienību", "kopējais tirgus" – ar "iekšējo tirgu" un "Pirmās instances tiesa" – ar "Vispārējo tiesu". Šajā lēmumā ir izmantota LESD terminoloģija.

[2] OV C 164, 18.7.2007., 9. lpp. un OV C 96, 25.4.2009., 18. lpp.

[3] OV C 164, 18.7.2007., 9. lpp.

[4] *JORF* Nr. 181, 5.8.2008., 12471. lpp.

[5] *JORF* Nr. 185, 11.8.2004., 14256. lpp.

[6] OV C 96, 25.4.2009., 18. lpp.

(10) Šajā lēmumā tarifu pasākumi, uz kuriem attiecas šī procedūra, tiks aprakstīti, ievērojot to galvenos aspektus. Attiecībā uz detaļām un atsaucēm uz normatīvajiem aktiem, kas tos regulē, skatīt lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu un lēmumu par šīs procedūras paplašināšanu.

Tiesiskais regulējums, kas piemērojams elektroenerģijas pārdošanas regulētajiem tarifiem Francijā un tiesīgajiem lietotājiem

(11) Elektroenerģijas nozares darbību Francijā regulē 2000. gada 10. februāra Likums Nr. 2000-108 par elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu modernizāciju un attīstību ([1]).

(12) Francijā elektroenerģijas galalietotāji elektroenerģiju var pirkt divos galvenajos tirgos – "brīvajā tirgū" un "regulētajā tirgū".

(13) Līdz 2007. gada 1. jūlijam līdzās pastāvēja divas galalietotāju kategorijas – "tiesīgie" lietotāji un lietotāji, "kas nav tiesīgi". Tiesīgie lietotāji ir tie lietotāji, kuriem ir tiesības noslēgt līgumu par elektroenerģijas piegādi ar brīvi izvēlētu piegādātāju par brīvi noteiktu cenu. Piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvu 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK atcelšanu ([2]), no 2004. gada 1. jūlija tiesīgi ir visi lietotāji, kas nav mājsaimniecības ([3]), un kopš 2007. gada 1. jūlija tādi ir arī visi mājsaimniecību lietotāji.

(14) Katrs tiesīgais lietotājs Francijā var brīvi izmantot vai neizmantot savas tiesības attiecībā uz katru no saviem objektiem, t. i., izmantot savas tiesības slēgt elektroenerģijas piegādes līgumu par brīvi noteiktu cenu ar brīvi izvēlētu piegādātāju, kas var būt vai nebūt vēsturiskais operators, kurš jau darbojās Francijas tirgū vēl pirms tā liberalizācijas. Liberalizētais tirgus attiecas uz tiesīgajiem lietotājiem, kas ir izmantojuši savas tiesības. Brīvajā tirgū gala cena, kas tiek maksāta par patērēto elektroenerģiju, ietver "piegādes" daļu un "tīklu" daļu. "Piegādes" daļu, kas paredzēta piegādātājam, veido cenas daļa, par kuru brīvi vienojas klients un piegādātājs, un tā atbilst piegādātāja iepirkuma un tirdzniecības izmaksām, kurām pieskaitīta plānotā peļņa. "Tīklu" daļā ietverta maksa par elektroenerģijas pārvadīšanu un tīklu izmantošanu (elektroenerģijas publisko tīklu izmantošanas tarifs, turpmāk tekstā – "*TURPE*"). Maksas apmēru, kas attiecas uz "tīklu" daļu, reglamentē valsts, un tā tiek atmaksāta elektroenerģijas pārvades un sadales sistēmu operatoriem.

(15) Regulētais tirgus attiecas uz tiesīgajiem lietotājiem, kas ir nolēmuši neizmantot savas tiesības. Regulētajā tirgū galalietotāji izmanto "elektroenerģijas sabiedriskos pakalpojumus". Šīs sistēmas darbību un elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu izmantošanas nosacījumus regulē Likums Nr. 2000-108 par elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu modernizāciju un attīstību un jo īpaši tā 2., 4. un 22. pants.

(16) Regulētajā tirgū galalietotāji elektroenerģiju pērk no valsts izraudzīta piegādātāja par regulētām cenām, proti, par 1. apsvērumā minētajiem standarta tarifiem. Piegādātājus, kas ir atbildīgi par elektroenerģijas sadali elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu ietvaros, valsts izraugās atbilstoši ģeogrāfiskajām kompetences zonām. Aptuveni 95 % Francijas teritorijas runa ir par uzņēmumu *Electricité de France* (turpmāk tekstā – "*EDF*"). Citi attiecīgie piegādātāji parasti ir zināmi kā "nenacionalizētie sadales uzņēmumi" vai "vietējie sadales uzņēmumi". *EDF* pieder pašam savs elektroenerģijas ražošanas atzars. Savukārt vietējie sadales uzņēmumi elektroenerģiju visbiežāk pērk no *EDF* par regulētām cenām jeb par "elektroenerģijas pārdošanas tarifiem nenacionalizētajiem sadales uzņēmumiem".

Standarta tarifi

(17) Ar 66. pantu 2005. gada 13. jūlija Likumā Nr. 2005-781 par programmu, kas nosaka pamatnostādnes enerģētikas politikas jomā ([4]), visiem tiesīgajiem lietotājiem ir piešķirtas tiesības saņemt elektroenerģijas piegādi par standarta tarifiem ikvienā esošajā lietotāja objektā, attiecībā uz kuru šis lietotājs vai kāda cita persona iepriekš šīs tiesības nav izmantojusi.

(18) Ar šo pantu tādas pašas tiesības tiesīgajiem lietotājiem ir piešķirtas attiecībā uz jaunajiem objektiem, ja vien tie līdz 2007. gada 31. decembrim ir tikuši pieslēgti elektroenerģijas sadales un pārvades tīkliem.

(19) 2007. gadā termiņš, līdz kuram attiecībā uz elektroenerģijas sadales vai pārvades tīkliem no jauna pievienotajiem objektiem var izmantot tiesības iegādāties elektroenerģiju par standarta tarifiem, tika pagarināts līdz 2010. gada 1. jūlijam. Pienākums piegādāt elektroenerģiju par standarta tarifiem lietotājiem, kas tos izmanto, ir *EDF* un vietējiem sadales uzņēmumiem atkarībā no ģeogrāfiskā apgabala, kurā atrodas attiecīgais objekts.

(20) Vēlāk Likuma Nr. 2005-781 66. pants tika grozīts. Redakcijā, kas izriet no grozījumiem, kuri izdarīti ar

([1]) *JORF* Nr. 35, 11.2.2000., 2143. lpp. Šis likums ir grozīts vairākas reizes, pēdējo reizi ar 2007. gada 5. marta Likumu Nr. 2007-290, ar kuru ievieš izpildāmas tiesības uz mājokli, un par dažādiem pasākumiem, lai veicinātu sociālo kohēziju (*JORF* Nr. 55, 6.3.2007., 4190. lpp.).

([2]) OV L 176, 15.7.2003., 37. lpp., kas šobrīd aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/72/EK (OV L 211, 14.8.2009., 55. lpp.).

([3]) Direktīvas 2003/54/EK 2. panta 11. apakšpunktā definēts, ka patērētāji (lietotāji), kas nav mājsaimniecību patērētāji [lietotāji], ir fiziskas un juridiskas personas, kas pērk elektroenerģiju nolūkā neizmantot to savā mājsaimniecībā. Šajā definīcijā ir ietverti ražotāji un vairumtirgotāji.

([4]) *JORF* Nr. 163, 14.7.2005., 11570. lpp.

2008. gada 21. janvāra Likumu Nr. 2008-66 par regulētajiem elektroenerģijas un dabasgāzes tarifiem ([1]), ir paplašināta elektroenerģijas piegādes par standarta tarifiem izmantošana attiecībā uz:

a) ikvienu galalietotāju objektu, attiecībā uz kuru šis lietotājs vai cita persona nav izmantojusi tiesības;

b) ikvienu mājsaimniecību galalietotāju objektu, attiecībā uz kuru viņš pats nav izmantojis savas tiesības, ar nosacījumu, ka par to iesniedz pieteikumu līdz 2010. gada 1. jūlijam;

c) ikvienu mājsaimniecību galalietotāju objektu, attiecībā uz kuru viņš ir izmantojis savas tiesības vairāk nekā sešus mēnešus, ar nosacījumu, ka par to iesniedz pieteikumu līdz 2010. gada 1. jūlijam;

d) ikvienu galalietotāju, kas nav mājsaimniecību lietotājs un kas ir pieteicis elektroenerģijas jaudu, kura ir 36 kilovoltampēri vai mazāka, objektam, attiecībā uz kuru viņš pats nav izmantojis savas tiesības, ar nosacījumu, ka par to iesniedz pieteikumu līdz 2010. gada 1. jūlijam.

(21) Piemērojamajā normatīvajā regulējumā ir paredzēts, ka standarta tarifus nosaka atbilstoši kategorijām, kuru pamatā ir piegāžu pamatiezīmes, ievērojot šo piegāžu izmaksas. Turklāt lēmumus par standarta tarifiem kopīgi pieņem par ekonomiku un enerģētiku atbildīgie ministri saskaņā ar Enerģētikas regulēšanas komisijas (turpmāk tekstā – "*CRE*") atzinumu, pamatojoties uz tehnisko izmaksu un operatoru vispārējās uzskaites analīzi. Katru gadu tiek panākta vienošanās par standarta tarifu attīstību, un tai ir jāatspoguļo elektroenerģijas pašizmaksas izmaiņas, ko veido ieguldījumu izmaksas un ražošanas parka un pārvades un sadales tīklu ekspluatācijas izmaksas, kā arī degvielas izmaksas. Elektroenerģijas tarifiem ir jāatspoguļo šīs enerģijas ražošanas un nogādāšanas lietotājiem izmaksas.

(22) Standarta tarifi ir integrētas cenas, kas ietver elektroenerģijas piegādes cenu un visas elektroenerģijas pārvadīšanas un tīklu izmantošanas izmaksas. Tie ir sadalīti lietotāju kategorijās, kas tiek sauktas par "tarifu plānu izvēlēm". Tarifu plāna izvēli nosaka tādi parametri kā pieslēguma jauda, izmantošanas ilgums vai lietotāja atslēgšanas iespēja. Uz dažiem lietotājiem var attiekties vairāki tarifu izvēles plāni, un tad tiem ir jāizvēlas viens no plāniem.

(23) Tarifu plānu izvēles veido trīs lielas kategorijas, sauktas par "zilajiem", "dzeltenajiem" un "zaļajiem" tarifiem. No 2009. līdz 2011. gadam dzeltenie un zaļie tarifi attiecīgi tika piemēroti aptuveni 300 000 un 100 000 objektiem.

— Zilie tarifi attiecas uz objektiem, kuru pieteiktā jauda ir mazāka vai vienāda ar 36 kilovoltampēriem. Šie tarifi, uz kuriem šī procedūra neattiecas, parasti atbilst mājsaimniecību lietotājiem un lietotāju, kas nav mājsaimniecību lietotāji, maza patēriņa objektiem.

— Dzeltenie tarifi attiecas uz objektiem, kuru pieteiktā jauda ir no 36 līdz 250 kilovoltampēriem. Šie tarifi parasti atbilst lietotāju, kas nav mājsaimniecību lietotāji, vidēja patēriņa objektiem.

— Zaļie tarifi attiecas uz objektiem, kuru pieteiktā jauda pārsniedz 250 kilovoltampērus un kas ir pieslēgti vai nu sadales tīklam, vai tieši pārvades tīklam. Šie tarifi parasti atbilst lietotāju, kas nav mājsaimniecību lietotāji, liela patēriņa objektiem ([2]).

Atgriešanās tarifu ieviešana

(24) Ar 2006. gada 7. decembra Likuma Nr. 2006-1537 par enerģētikas nozari ([3]) 15. panta V punktu un 16. pantu šī situācija tika mainīta, ieviešot atgriešanās tarifu sistēmu ([4]). Šī sistēma ļauj galalietotājiem, kas elektroenerģiju pērk brīvajā tirgū, no jauna izmantot regulētu cenu ar zināmiem nosacījumiem.

(25) Sākotnējā versijā, kuru piemēroja no 2004. līdz 2008. gadam, atgriešanās tarifu sistēma ļāva visiem galalietotājiem, kas pievienojušies brīvajam tirgum, prasīt savam elektroenerģijas piegādātājam piegādes līguma cenas klauzulas aizvietošanu ar valsts noteiktu "atgriešanās tarifu", un tas attiecās uz divu gadu laikposmu pēc pieteikuma iesniegšanas, citām piegādes līguma klauzulām paliekot nemainīgām ([5]). Lai izmantotu atgriešanās tarifu, galalietotājam bija jāiesniedz rakstisks pieteikums savam piegādātājam līdz 2007. gada 1. jūlijam.

(26) Turklāt Likuma Nr. 2004-803 30-1. pantā bija paredzēts, ka atgriešanās tarifu "ir tiesības piemērot spēkā esošajiem līgumiem no dienas, kurā ir iesniegts pieteikums", un "to piemēro arī līgumiem, kas noslēgti pēc šā panta I punkta pirmajā daļā paredzētā rakstiskā pieteikuma iesniegšanas dienas, tostarp ar citu piegādātāju". Tādējādi, ja galalietotāja, kurš lūdzis izmantot atgriešanās tarifu, piegādes līguma termiņš beidzās nākamo divu gadu laikā pēc

([1]) *JORF*, Nr. 18, 22.1.2008., 1122. lpp.

([2]) Termini "liela patēriņa objekti", "vidēja patēriņa objekti" un "maza patēriņa objekti" atbilst parastajam dalījumam, kuru izmanto *CRE* savās publikācijās.

([3]) *JORF* Nr. 284, 8.12.2006., 18531. lpp.

([4]) Ar šiem pasākumiem 2004. gada 9. augusta Likumā Nr. 2004-803 par elektroenerģijas un gāzes sabiedriskajiem pakalpojumiem un par elektroenerģijas un gāzes uzņēmumiem iekļāva 30-1. un 30-2. pantu, ar kuriem tika ieviesti un regulēti atgriešanās tarifi.

([5]) Avots: "*Skaidrojums par tirgus pielāgošanās regulēto pārejas tarifu piemērošanu*", Ekonomikas, finanšu un rūpniecības ministrija, dokuments pieejams šādā interneta vietnē: http://www.industrie.gouv.fr/energie/electric/note-interpretative-tarif_retour.pdf (vietne apmeklēta 2009. gada 9. februārī).

sākotnējā pieteikuma iesniegšanas, šis lietotājs varēja lūgt ikvienu elektroenerģijas piegādātāju, kurš piekrīt ar viņu noslēgt piegādes līgumu, piemērot atgriešanās tarifu līdz šā divu gadu termiņa beigām.

(27) No noteikumiem, ar ko regulē atgriešanās tarifu sistēmu, izrietēja, ka:

a) ikviens galalietotājs, kurš līdz 2007. gada 1. jūlijam nebija pieprasījis izmantot atgriešanās tarifu sistēmu konkrētajam objektam, pēc 2007. gada 1. jūlija vairs nevarēja izmantot šo sistēmu attiecībā uz šo objektu;

b) pēc 2009. gada 1. jūlija neviens galalietotājs vairs nevarēja izmantot atgriešanās tarifu sistēmu.

(28) Atgriešanās tarifi, tāpat kā standarta tarifi, ir integrētas cenas, kas ietver elektroenerģijas piegādes cenu un visas pārvadīšanas un pārvades un sadales tīklu izmantošanas izmaksas. Atgriešanās tarifs nedrīkst vairāk kā par 25 % pārsniegt standarta tarifu, ko piemēro objektam, kuram ir tādi paši raksturlielumi.

(29) Atgriešanās tarifu līmeņi ir noteikti ar ministrijas rīkojumu, pamatojoties uz standarta tarifa līmeni, kuru piemērotu lietotājam ar tādiem pašiem raksturlielumiem un kurš nebūtu izmantojis savas tiesības. No tā izriet, ka atgriešanās tarifi savā attīstībā seko standarta tarifiem. 2007. gada 3. janvāra rīkojums, ar ko nosaka tirgus pielāgošanās regulēto pārejas tarifu ([1]), nosaka šādas relatīvās vērtības:

— dzeltenajam tarifam – par 20 % vairāk nekā standarta tarifs,

— zaļajam tarifam – par 23 % vairāk nekā standarta tarifs.

Atgriešanās tarifu kompensēšanas un finansēšanas mehānisms

(30) Saskaņā ar Likuma Nr. 2004-803 30-2. pantu elektroenerģijas piegādātāji, kas dažiem lietotājiem pēc viņu pieprasījuma piemēro atgriešanās tarifu un kas konstatē, ka viņi nevar saražot vai nopirkt elektroenerģijas daudzumus, kuri vajadzīgi šo lietotāju apgādei par zemāku cenu nekā atgriešanās tarifa "piegādes" daļa, saņem kompensāciju. Šī kompensācija sedz starpību starp attiecīgā piegādātāja ražošanas pašizmaksu vai cenu, par kādu viņš iegādājas elektroenerģiju vairumtirgū, ņemot vērā specifiskos tarifu griestus, kas tam ir noteikti saskaņā ar ministrijas rīkojumā paredzētajiem noteikumiem, no vienas puses, un ieņēmumiem, kas saistīti ar attiecīgajām piegādēm, no otras puses. Vajadzības gadījumā piegādātāja ražošanas pašizmaksa tiek vērtēta, ņemot vērā ar piegādātāju "saistīto sabiedrību", kas atrodas valsts teritorijā, ražošanas pašizmaksu. Kompensējamās izmaksas tiek aprēķinātas, pamatojoties uz piegādātāju veikto uzskaiti saskaņā ar *CRE* izstrādātajiem noteikumiem. Šī uzskaite tiek kontrolēta par piegādātāja līdzekļiem, un *CRE* to var likt pārbaudīt brīvi izraudzītai neatkarīgai iestādei.

(31) Sīki izstrādāti noteikumi, kas regulē kompensācijas sistēmu, ir definēti 2007. gada 4. maija Dekrētā Nr. 2007-689 par tirgus pielāgošanās regulētā pārejas tarifa izmaksu kompensēšanu ([2]). 30. apsvērumā minētos griestus aprēķina, pamatojoties uz cenām Francijas vairumtirgū, lai, kā norāda Francijas iestādes, izvairītos no spekulatīvas un ļaunprātīgas rīcības. Sākotnēji griestus aprēķināja pēc formulas, kuru noteica 2007. gada 4. maija ministrijas rīkojums. Pēc šīs formulas griestus noteica kā galvenās Francijas elektroenerģijas biržas (*Powernext*) gada, ceturkšņa, mēneša un dienas standarta nākotnes darījumu pamatlīgumu un maksimumstundu līgumu ([3]) vidējo cenu. Šī formula pieļāva tikai nelielus tarifu griestu pielāgojumus atkarībā no katra konkrētā piegādātāja specifiskajām īpatnībām. Tā tika grozīta ar 2008. gada 22. decembra ministrijas rīkojumu, to precizējot, lai griestu aprēķinā labāk ņemtu vērā ražošanas pašizmaksu atšķirības atbilstoši lietotāju, kuriem tiek piemērots atgriešanās tarifs, patēriņa profilam.

(32) No grozītā Dekrēta Nr. 2007-689 izriet, ka tādā gadījumā, ja piegādātāja rīcībā tieši vai ar saistīto sabiedrību starpniecību Francijā ir ražošanas līdzekļi, kas nodrošina visu tā galalietotāju patēriņu, un ja tā pašizmaksa ir zemāka par cenu Francijas vairumtirgū, kompensācijas maksu nosaka, pamatojoties uz šo ražošanas pašizmaksu, nevis salīdzinājumā ar vairumtirgus cenām. Turklāt, ja šīs izmaksas ir zemākas par atgriešanās tarifa "piegādes" daļu, attiecīgais piegādātājs nesaņem nekādu kompensāciju. Tā tas ir *EDF* gadījumā, kura pārvadītais elektroenerģijas daudzums atgriešanās tarifu sistēmas ietvaros ir lielākais brīvajā tirgū un kura rīcībā ir nozīmīgas atomenerģijas un hidroelektroenerģijas ražošanas jaudas, kuru ražošanas izmaksas ir zemākas par atgriešanās tarifu "piegādes" daļu.

(33) Ja piegādātāja rīcībā tieši vai ar saistīto sabiedrību starpniecību Francijā nav ražošanas līdzekļu, kas nodrošina visu tā galalietotāju patēriņu, piegādātājam maksāto kompensāciju nosaka, ņemot vērā 30. apsvērumā minētos tarifu griestus un pamatojoties uz vairumtirgus cenām, Francijas galalietotājiem pārdotajiem elektroenerģijas daudzumiem, pašizmaksu, kas saistīta ar ražošanas

([1]) *JORF* Nr. 4, 5.1.2007., 170. lpp.

([2]) *JORF* Nr. 105, 5.5.2007., 7952. lpp.

([3]) Nākotnes darījumu pamatlīgumi atbilst pastāvīgai elektroenerģijas piegādei konkrētā laika posmā (viens gads, viens ceturksnis, viens mēnesis, viena diena). Nākotnes maksimumstundu līgumi atbilst elektroenerģijas piegādei no plkst. 8.00 līdz plkst. 20.00, izņemot nedēļas nogales.

līdzekļiem, kuri Francijā ir šā piegādātāja rīcībā tieši vai ar saistīto sabiedrību starpniecību, un ar šiem ražošanas līdzekļiem saražoto daudzumu īpatsvaru kopējā pārdošanas apjomā.

(34) Turklāt, aprēķinot kompensāciju, ņem vērā arī tirdzniecības izmaksas, kas saistītas ar piegādi par atgriešanās tarifu, tās atskaitot no ieņēmumiem par šo piegādi. Visbeidzot, tiesību aktos un normatīvajos noteikumos, kas regulē kompensācijas mehānismu, piegādātājiem, kuriem maksā kompensāciju, nav paredzēta nekāda peļņas norma.

(35) Kompensāciju finansē, izmantojot ieņēmumus no divām obligātajām iemaksām:

— ar daļu no "elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu iemaksas", kas ir maksa, kura jāmaksā visiem lietotājiem un kura ir ieviesta ar Likuma Nr. 2000-108 5. panta I punktu. Šīs daļas, ko iekasē no kopējās iemaksas par elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu ([1]), maksimālā summa ir EUR 0,55/MWh. Turklāt to ierobežo arī tas, ka saskaņā ar Likumu Nr. 2000-108 šī daļa nedrīkst izraisīt to, ka tiek pārsniegta elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu iemaksas kopsumma, kas bija piemērojama 2006. gada 9. decembrī, proti, EUR 4,5/MWh. 2011. gada Budžeta likumā ir paredzēts, ka turpmāk elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu iemaksu, kādu to ierosināja *CRE*, piemēro, tomēr tās palielinājums nedrīkst pārsniegt EUR 3/MWh, salīdzinot ar iepriekšējo gadu;

— no iemaksas, ko saņem no elektroenerģijas ražotājiem, kas ekspluatē ražotnes ar kopējo uzstādīto jaudu vairāk par 2 gigavatiem. Šīs iemaksas pamatā ir atomelektrostaciju un hidroelektrostaciju saražotā elektroenerģija iepriekšējā gadā. Sākotnēji tā bija tikai EUR 1,3 par MWh, kas tiek saražota atomelektrostacijās un hidroelektrostacijās ar jaudu vairāk par 2 gigavatiem, bet 2008. gadā šīs iemaksas maksimālais apjoms sasniedza EUR 3/MWh.

(36) Likums nosaka, ka ieņēmumus no šīm abām obligātajām iemaksām iekasē *Caisse des dépôts et consignations*. Kompensācijas apmēru, uz kuru ir tiesības katram konkrētajam piegādātājam, *CRE* aprēķina, pamatojoties uz deklarācijām, kuras tai iesniedz minētie piegādātāji. *CRE* pārsūta savu aprēķinu rezultātus *Caisse des dépôts et consignations*, kas veic atbilstošos maksājumus.

(37) Gadījumā, ja abas obligātās iemaksas nav pietiekamas, lai samaksātu visas kompensācijas par konkrēto gadu, neiekasētā summa tiek pievienota nākamajā gadā iekasējamajai izmaksu summai. Tādējādi 2011. gadā sedzamās izmaksas veido 2011. gada paredzamās izmaksas EUR 3,4 miljardi un izlīdzinošie maksājumi par 2009. gadu EUR 1,4 miljardi, kas kopā ir EUR 4,8 miljardi. Lai pilnībā kompensētu šīs izmaksas, elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu iemaksai 2011. gadā vajadzētu būt EUR 12,9/MWh, no kuriem EUR 9,3/MWh, lai segtu izmaksas par 2011. gadu, un EUR 3,6/MWh, lai finansētu izlīdzinošos maksājumus par 2009. gadu. Taču 2011. gadā elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu iemaksa tika noteikta EUR 7,5/MWh apmērā, radot paredzamo deficītu EUR 2 miljardu apmērā, lai kompensētu *EDF* par 2011. gadu, kam pievienojams deficīts par 2010. gadu, kas tiek lēsts EUR 1 miljarda apmērā.

Grozījumi, kas ieviesti ar 2008. gada 4. augusta Likuma Nr. 2008-776 par tautsaimniecības modernizāciju 166. pantu

(38) Ar Likuma Nr. 2008-776 166. pantu tika grozīts Likuma Nr. 2004-803 30-1. pants, tādējādi ļaujot ikvienam galalietotājam, kura objekts jau tika apgādāts ar elektroenerģiju atgriešanās tarifu sistēmas ietvaros, turpināt izmantot atgriešanās tarifus attiecībā uz šo objektu līdz 2010. gada 30. jūnijam, lai gan sākotnēji galalietotājs tos varēja izmantot tikai divu gadu laikposmā, kas beidzās vēlākais 2009. gada 30. jūnijā.

(39) Turklāt ar Likuma Nr. 2008-776 166. pantu ikvienam galalietotājam bija atļauts iesniegt pieteikumu līdz 2010. gada 30. jūnijam, lai gan iepriekš pieteikumi, lai izmantotu atgriešanās tarifu sistēmu, vairs netika pieņemti no 2007. gada 1. jūlija.

(40) No otras puses, bija paredzēts, ka galalietotājs, kurš ir atteicies izmantot atgriešanās tarifus objekta apgādei, vairs nevar tos pieprasīt atkārtoti minētā objekta apgādei.

(41) Visbeidzot, tajā bija paredzēts, ka neviens galalietotājs nevar izmantot atgriešanās tarifu sistēmu pēc 2010. gada 30. jūnija.

Regulēto standarta tarifu un atgriešanās tarifu attīstība, ņemot vērā tirgus cenas

(42) No 2004. gada 1. janvāra standarta tarifi un no 2006. gada atgriešanās tarifi katru gadu tiek pārskatīti, izdodot ministrijas rīkojumus. Kopš 2004. gada tarifu sistēmas struktūra, proti, visas tarifu plāna izvēles un varianti, kas piedāvāti galalietotājiem atbilstoši to pieslēguma jaudai un patēriņa profilam, būtībā nav mainījusies. Standarta un atgriešanās tarifu līmeņa pārskatīšana izpaudās kā vidējais pieaugums, kas īpaši noteikts katrai lielajai tarifu plāna izvēļu kategorijai un pēc tam – katram tarifu plāna izvēlei un variantam.

([1]) Ar maksu par elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu finansē arī citas izmaksas, tostarp papildizmaksas, kas saistītas ar elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamajiem energoresursiem (42,4 %), papildizmaksas, kas saistītas ar ģeogrāfisko izlīdzināšanu (35 %), papildizmaksas, kas saistītas ar koģenerāciju (21 %), un tā sauktos sociālos tarifus (1,4 %) (*CRE* aplēses par 2011. gadu).

1. tabula

Standarta un atgriešanās tarifi (EUR/MWh bez nodokļiem) no 2004. gada 1. janvāra līdz 2012 gada 1. janvārim [1]

EUR/MWh	Dzeltenais standarta tarifs	Zaļais standarta tarifs	Dzeltenais atgriešanās tarifs	Zaļais atgriešanās tarifs
2004. gada 1. janvāris	68,5	51,3	Nebija	Nebija
2006. gada 15. augusts	69,3	51,6	Nebija	Nebija
2007. gada 16. augusts	70,3	52,4	84,4	64,7
2008. gada 15. augusts	72,8	55,3	87,3	68
2009. gada 15. augusts	76,3	58,1	91,6	71,5
2010. gada 15. augusts	79,7	61,3	95,6	75,4
2012. gada 1. janvāris	82,9	63,5	Vairs nepastāv	Vairs nepastāv

(43) Brīvajā tirgū 2004. gada laikā cenas bija diezgan stabilas starp EUR 30 un 35/MWh, pēc tam 2005. gadā tās vienmērīgi pieauga, 2005. gada beigās sasniedzot vairāk nekā EUR 50/MWh. 2006. gada laikā cenas svārstījās starp EUR 50 un 60/MWh, vidēji apmēram EUR 55/MWh. Līdz 2006. gada 7. decembrim cenas brīvajā tirgū varēja mainīties neatkarīgi no standarta tarifu līmeņa, jo galalietotājs, kas elektroenerģiju pirka brīvajā tirgū, nevarēja atgriezties regulētajā tirgū, ja cena, kuru viņš maksāja brīvajā tirgū, bija augstāka par standarta tarifiem.

(44) No *CRE* [2] sniegtās informācijas redzams, ka 2008. gada pirmajos trīs ceturkšņos nākotnes darījumu līgumu cenas vairumtirgū svārstījās daudz vairāk nekā atgriešanās tarifi un būtiski pārsniedza zaļo un dzelteno atgriešanās tarifu tā "piegādes" daļā. Gada pamatlīgumu cenas 2009. gadam 2008. gada 30. septembrī bija EUR 85,6/MWh. Tajā pašā datumā gada maksimumstundu līgumu cenas 2009. gadam bija gandrīz EUR 120/MWh. Savukārt Francijas iestādes norādīja, ka 2008. gada pirmajā pusgadā gada pamatlīgumu cenas *Powernext* palielinājās no EUR 60 līdz 80/MWh, bet maksimālā cena bija vairāk nekā EUR 90/MWh.

(45) 2009. gadā elektroenerģijas cenas samazinājās slikto ekonomisko apstākļu un fosilo energoresursu cenas samazināšanās dēļ. *CRE* savā 2009. gada 21. decembra Ziņojumā par tirgus darbību [3] apstiprināja, ka attiecībā uz nākotnes produktiem kopš 2008. gada novērots samazinājums par 50 %. 2009. gada 30. jūnijā gada piegādes pamatlīgumu cenas 2010. gadam, kas bija zem EUR 60/MWh, bija atgriezušās tādā līmenī, kāds tas bija 2007. gada sākumā. Šī tendence raksturīga attiecībā uz visiem nākotnes produktiem, tostarp mēneša un ceturkšņa līgumiem.

(46) Šīs tirgus cenas ir piegādes cenas, t. i., cenas bez pārvadīšanas un tīkla izmantošanas izmaksām. Lai tās varētu salīdzināt ar tarifiem, kas ir integrētas cenas, no šiem tarifiem ir jāatskaita daļa, kas attiecas uz pārvadīšanu un tīkla izmantošanu, saglabājot vienīgi to daļu, kas atbilst elektroenerģijas piegādei. *Chambre de commerce et d'industrie de Paris* (Parīzes tirdzniecības un rūpniecības kamera) uzskata, ka pārvadīšanas un elektroenerģijas tīklu izmantošanas izmaksas ir robežās no 30 % līdz vairāk par 50 % no elektroenerģijas kopējās cenas atbilstoši pieteiktajai jaudai un pieslēguma spriegumam [4]. Savukārt sabiedrība *POWEO* uzskata, ka pārvadīšanas izmaksu daļa ir gandrīz 45 % no tarifa rūpnieciskajam klientam [5].

(47) Ņemot vērā iepriekš minēto un lēmumu par procedūras uzsākšanu, 2. tabulā sniegts ieskats par standarta tarifu un atgriešanās tarifu piegādes daļas vērtības attīstību, proti, no kopējās elektroenerģijas cenas no 2004. gada janvāra līdz 2012. gada janvārim atskaitot tarifos ietverto pārvadīšanas un tīkla izmantošanas izmaksu daļu. Lai novērtētu, vai attiecīgo tarifu izmantotājiem ir sniegta ekonomiska priekšrocība, "piegādes" daļa ir jāsalīdzina ar zināmajām tirgus cenām attiecīgajā laikposmā, kā aprakstīts 43.–45. apsvērumā, un šis salīdzinājums ir sniegts 109. un 110. apsvērumā.

2. tabula

Standarta un atgriešanās tarifu piegādes daļa (EUR/MWh bez nodokļiem) no 2004. gada 1. janvāra līdz 2012. gada 1. janvārim [6]

Euro	Dzeltenā tarifa "piegādes" daļa	Zaļā tarifa "piegādes" daļa	Dzeltenā atgriešanās tarifa "piegādes" daļa	Zaļā atgriešanās tarifa "piegādes" daļa
2004. gada 1. janvāris	n.p.	n.p.	n.p.	n.p.
2006. gada 15. augusts	37,1	33,8	n.p.	n.p.

(1) Tarifi pamatojas uz *CRE* atzinumiem par rīkojumiem attiecībā uz elektroenerģijas pārdošanas cenām.

(2) Skatīt, piemēram, *CRE Elektroenerģijas un gāzes tirgus apsekojums – 2008. gada trešais ceturksnis*, 22. lpp., kas pieejams interneta vietnē: http://www.cre.fr/fr/marches/observatoire_des_marches

(3) Pieejams interneta vietnē: http://www.cre.fr/documents/publications/rapports-thematiques/fonctionnement-des-marches-de-gros-de-l-electricite-et-du-gaz-naturel/consulter-le-rapport

(4) http://www.environnement.ccip.fr/energie/electricite/reseau-transport-electricite.htm

(5) Avots: *POWEO*, minēts *Companynews*. http://www.companynewsgroup.com/imprimer.asp?co_id=111260

(6) Tarifi pamatojas uz *CRE* atzinumiem par rīkojumiem attiecībā uz elektroenerģijas pārdošanas cenām.

Euro	Dzeltenā tarifa "piegādes" daļa	Zaļā tarifa "piegādes" daļa	Dzeltenā atgriešanās tarifa "piegādes" daļa	Zaļā atgriešanās tarifa "piegādes" daļa
2007. gada 16. augusts	38,2	34,7	52,1	46,9
2008. gada 15. augusts	42,4	38,9	59	51,6
2009. gada 15. augusts	43,7	41,1	62,5	54,5
2010. gada 15. augusts	46,1	43,7	62	57,8
2012. gada 1. janvāris	46,1	44,3	vairs nepastāv	vairs nepastāv

Francijas elektroenerģijas tirgus īpašā situācija

(48) Eiropas Savienībā Francijas elektroenerģijas tirgum piemīt specifiskas iezīmes. Vienam uzņēmumam, *EDF*, pieder 87 % elektroenerģijas ražošanas jaudas Francijas kontinentālajā teritorijā, ieskaitot visus enerģijas avotus, tostarp atomenerģiju un hidroenerģiju ([1]). Līdz ar to *EDF* (vai mazākā mērā vietējie sadales uzņēmumi) Francijā saglabā tirgus daļu vairāk nekā 85 % apmērā un noteicošu ietekmi attiecībā uz visiem patērētāju segmentiem – kā privātpersonām, tā mazajiem un vidējiem uzņēmumiem vai lielajiem lietotājiem. Tādējādi saskaņā ar 2011. gada trešā ceturkšņa *CRE* tirgus apsekojumu tikai 7 % objektu (un 35 % no kopējā patēriņa) izmanto tirgus piedāvājumu (18 % lielo objektu, kas nav mājsaimniecības, 15 % mazo objektu, kas nav mājsaimniecības, un 5–6 % – citos objektos), bet pārējie 93 % objektu izmanto regulēto tarifu piedāvājumu. Lielākā daļa objektu, kas izmanto regulēto tarifu, ir *EDF* klienti.

(49) Uzņēmums *EDF* vienīgais nodrošina elektroenerģijas ražošanu no kodolenerģijas, kas veido vairāk nekā 75 % no kopējās Francijā saražotās elektroenerģijas, ko pastāvīgi nodrošina tā rīcībā esošās atomelektrostacijas. Turklāt *EDF* uz koncesijas pamata ekspluatē lielākās hidroelektrostacijas, savukārt jaunu hidraulisko jaudu attīstīšanu kavē dabiski ierobežojumi. Atomelektrostacijas, kas uzbūvētas pirms Eiropas Savienības tirgu liberalizācijas, ir ļoti standartizētas (pamatā viena tehnoloģija līmeņiem, kas atbilst dažādām uzstādītajām jaudām: no 900 līdz 1 600 MW), un tādējādi labvēlīgas apjomradītiem ietaupījumiem uzturēšanas, ieguldījumu, personāla apmācības un izmantošanas u.c. jomās, un lielākoties atlīdzina vidējās ražošanas izmaksas, kas ir daudz mazākas par citu parasto tehnoloģiju izmaksām.

(50) Atomelektrostacijās ražotajai elektroenerģijai ir tāda kopējo izmaksu struktūra, kurai raksturīgas nozīmīgas pastāvīgās izmaksas (piemēram, atomelektrostaciju nolietojums, atkritumu pārstrādes un uzglabāšanas izmaksas, demontēšanas izmaksas) un relatīvi mazas mainīgās izmaksas (jo īpaši attiecībā uz kurināmo). Tā, piemēram, Eiropā ražotās elektroenerģijas kopējās izmaksas, izmantojot dabasgāzi (EUR 68/MWe) un akmeņogles (EUR 61/MWe), ir attiecīgi par 76 % un 59 % augstākas nekā atomelektrostacijā ražotas elektroenerģijas (EUR 39/MWe) izmaksas. Turklāt kurināmā mainīgās izmaksas ir vēl noteicošākas nekā kopējās izmaksas cenu veidošanās procesā vairumtirgū, pamatojoties uz elektroenerģijas robežizmaksām. Šīs mainīgās izmaksas veido vidēji 28 % no kopējām izmaksām attiecībā uz akmeņogļu spēkstacijām, 70 % attiecībā uz gāzes spēkstacijām un tikai 16 % attiecībā uz kodoldegvielas ciklu ([2]).

(51) Tādējādi *CRE* 2011. gadā uzskatīja, ka attiecībā uz Francijas tirgu cena, kas atlīdzinātu *EDF* atomelektrostaciju ilgtermiņa ekspluatācijas ekonomiskos nosacījumus, būtu EUR 36–39/MWh, saimnieciskās darbības izmaksām sasniedzot EUR 25/MWh ([3]). Tas, ka uzņēmuma rīcībā ir atomenerģija ar šādu robežizmaksu atšķirību, sniedz ļoti nozīmīgu priekšrocību *EDF* salīdzinājumā ar konkurentiem, kuri ražo elektroenerģiju termoelektrostacijās vai no atjaunojamajiem energoresursiem.

(52) Tā kā pastāv starpsavienojumi ar kaimiņu dalībvalstīm, Francijā elektroenerģijas vairumtirdzniecības cena tiek noteikta reģionālā līmenī (Francijas / Vācijas / Beniluksa valstu tīkls). Tādējādi to daudz lielākā mērā nekā atomenerģija nosaka elektrostaciju, kas kā kurināmo izmanto gāzi un akmeņogles, darbības izmaksas, līdz ar to radot konkurences priekšrocības atomenerģijai, kas izpaužas kā papildu atdeve saistībā ar cenu noteikšanu. Nevienam no esošajiem vai potenciālajiem konkurentiem nav šādu priekšrocību, un tas nevarētu agrāk kā pēc vairākām desmitgadēm sevi nodrošināt ar tādu ražošanas parku par zemām izmaksām, kas veidotu nozīmīgu daļu no *EDF* atomelektrostacijās un hidroelektrostacijās saražotā.

Vēstuļu apmaiņa starp Komisiju un Francijas iestādēm

(53) Ņemot vērā šo situāciju, 2009. gada 15. septembrī Francijas premjerministrs, no vienas puses, un par konkurenci un enerģētiku atbildīgie komisāri, no otras puses, apmainījās ar vēstulēm par Francijas elektroenerģijas tirgus reformas projekta principiem, jo īpaši paredzot:

a) atgriešanās tarifu strauju izzušanu un pakāpeniskāku regulēto tarifu izzušanu lielajiem un vidējiem uzņēmumiem, pilnīgi izbeidzot to piemērošanu 2015. gadā;

([1]) Konkurences iestādes 2011. gada 8. jūnija Lēmums Nr. 11/D-09.

([2]) Skatīt "Elektroenerģijas ražošanas paredzamās izmaksas", *AEN-IEA*, 2010. gada izdevums, vidējās vērtības ar 5 % diskontu.

([3]) *CRE* 2011. gada 5. maija atzinums, 5. lpp.

b) mehānismu "regulētai piekļuvei esošajām atomenerģijas jaudām", kas *EDF* nosaka pienākumu pārdot par regulētu cenu, kura pamatojas uz izmaksām, daļu no atomelektrostacijās saražotās elektroenerģijas (aptuveni 25 % ar maksimālo apjomu 100 TWh) saviem konkurentiem elektroenerģijas mazumtirgū, lai šajā tirgū veicinātu konkurenci. Tādējādi *EDF* konkurenti varētu izteikt līdzīgus cenu piedāvājumus tiem, kādus var piedāvāt *EDF*, kas veicinātu patiesu konkurenci un novērstu regulēto tarifu saglabāšanas nepieciešamību.

Francijas elektroenerģijas tirgus reforma

(54) Lai īstenotu saistības, kuras uzņēmusies Francija, Francijas valdība izveidoja ekspertu komisiju, kuru vadīja *Paul Champsaur* un kuras uzdevums bija izstrādāt priekšlikumus par elektroenerģijas tirgus organizāciju. Šie priekšlikumi bija pamatā Likumam Nr. 2010-1488 par jaunu elektroenerģijas tirgus organizāciju, par kuru nobalsoja 2010. gada 7. decembrī ([1]), un tā 2011. gada 28. aprīļa piemērošanas Dekrētam Nr. 2011-466 ([2]).

(55) Likumā Nr. 2010-1488 ir paredzēts, ka atgriešanās tarifi izzudīs 2011. gada 1. jūlijā, savukārt dzeltenie un zaļie standarta tarifi beigs pastāvēt 2015. gadā. Ar Likumu Nr. 2010-1488 tika grozīts arī 2000. gada 10. februāra Likums Nr. 2000-108 par elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu modernizāciju un attīstību, ieviešot tajā 4-1. pantu, kurā paredzēts, ka no 2011. gada 1. jūlija uz 15 gadiem elektroenerģijas alternatīvajiem piegādātājiem ir tiesības regulēti piekļūt esošajām atomenerģijas jaudām ar kopējo apjomu, kas nevar pārsniegt 100 TWh, t. i., aptuveni 25 % no esošo atomelektrostaciju ražošanas apjoma. Sākotnēji regulētās piekļuves cenu esošajām atomenerģijas jaudām nosaka valdība saskaņā ar *CRE* atzinumu. Minētā likuma 4-1. panta VII punktā noteikts, ka, lai nodrošinātu taisnīgu atlīdzību *EDF*, cenai ir jāatspoguļo šo atomelektrostaciju elektroenerģijas ražošanas ekonomiskie nosacījumi visā minētā mehānisma darbības laikā. Cenā, ko nosaka par regulētu piekļuvi esošajām atomenerģijas jaudām, ir jāņem vērā šādi rādītāji:

a) kapitāla atdeve, ņemot vērā saimnieciskās darbības veidu;

b) darbības izmaksas;

c) ieguldījumu izmaksas uzturēšanai vai tādu ieguldījumu izmaksas, kas nepieciešamas, lai pagarinātu darbības atļauju;

d) plānotās izmaksas, kas saistītas ar atomelektrostaciju ilgtermiņa izmaksām.

(56) Ar enerģētikas ministra 2011. gada maija rīkojumu cena par regulēto piekļuvi esošajām atomenerģijas jaudām no 2011. gada 1. jūlija tika noteikta EUR 40/MWh apmērā, lai lietotājam, kurš izmanto atgriešanās tarifu līdz 2011. gada 30. jūnijam, pēc tam varētu izteikt tirgus piedāvājumu, pamatojoties uz piekļuves cenu (vairumtirdzniecības cena) tādā pašā līmenī kā mazumtirdzniecības cena. Ar atsevišķu rīkojumu cena par regulēto piekļuvi esošajām atomenerģijas jaudām 2012. gadam tika noteikta EUR 42/MWh apmērā ([3]). Valdība norādīja, ka 2011. gadam noteiktā cena izrietēja no vajadzības vairumtirdzniecības cenu līmenī nodrošināt nepārtrauktību saistībā ar atgriešanās tarifu. Attiecībā uz 2012. gadu valdība cenu līmeni pamatoja ar to, ka savlaicīgi jāparedz nepieciešamie ieguldījumi atomelektrostaciju drošības pastiprināšanā pēc avārijas Fukušimā.

(57) No 2013. gada 8. decembra cenu par regulēto piekļuvi esošajām atomenerģijas jaudām noteiks *CRE*. Valsts padomes dekrētā ir jāprecizē nosacījumi, ar kādiem *CRE* noteiks piekļuves cenu.

(58) Pirmais periods, kurā jānodrošina regulēta piekļuve esošajām atomenerģijas jaudām, sākās 2011. gada 1. jūlijā. 32 piegādātāji parakstīja pamatlīgumus ar *EDF*, un no 2011. gada 1. jūlija līdz 2012. gada 30. jūnijam būtu jāpiegādā 61,3 TWh, ievērojot regulētu piekļuvi esošajām atomenerģijas jaudām. Attiecībā uz 2011. gadu 84,4 % no regulētās piekļuves apjoma ir piešķirti piegādātājiem, kas ir *EDF* konkurenti. Šis apjoms atspoguļo esošo atomenerģijas ražošanas daļu galalietotāju kopējā patēriņā Francijas kontinentālajā teritorijā.

(59) 2012. gada janvārī notika jauna vēstuļu apmaiņa starp Francijas premjerministru, no vienas puses, un par konkurenci un enerģētiku atbildīgajiem komisāriem, no otras puses, kurā precizētas Francijas saistības divos papildu jautājumos:

— lēmumi par regulētajiem tarifiem, kas tiks pieņemti pēc 2012. gada vasaras, ļaus samazināt starpību starp kopējām izmaksām un regulēto tarifu attiecībā uz 2012. gadu un pēc tam katru nākamo gadu attiecībā pret iepriekšējo gadu;

— cena par regulētu piekļuvi esošajām atomenerģijas jaudām netiks mainīta, kamēr nebūs stājies spēkā dekrēts, ar kuru nosaka aprēķina metodi, lai noteiktu cenu par regulētu piekļuvi esošajām atomenerģijas jaudām, ko paredzēts publicēt ne vēlāk kā 2013. gada 7. decembrī.

III. KOMISIJAS PAUSTĀS ŠAUBAS LĒMUMĀ PAR PROCEDŪRAS UZSĀKŠANU UN LĒMUMĀ PAR PROCEDŪRAS PAPLAŠINĀŠANU

(60) Komisija savā lēmumā par procedūras uzsākšanu un pēc tam lēmumā par procedūras paplašināšanu uzskatīja, ka zaļos un dzeltenos regulētos standarta tarifus un atgriešanās tarifus var piedēvēt Francijas valstij, jo tie tika

([1]) *JORF* Nr. 0284, 2010. gada 8. decembra, 21467. lpp.
([2]) *JORF* Nr. 0100, 2011. gada 29. aprīļa, 7472. lpp.
([3]) Rīkojumi publicēti *JORF* Nr. 0117, 2011. gada 20. maija, 8792. un 8793. lpp.

ieviesti un pārskatīti, pamatojoties uz valsts pieņemtiem normatīvajiem aktiem. Šie tarifi iesaista valsts kontrolētus līdzekļus gan attiecībā uz valsts kontrolētā uzņēmuma *EDF* līdzekļiem, gan specifiskām iemaksām, kuras kontrolē valsts norīkota struktūra – *Caisse des dépôts et des consignations*.

(61) Tā kā regulētie tarifi sniedza ekonomisku priekšrocību salīdzinājumā ar tirgus cenām par labu uzņēmumiem, kuriem elektroenerģiju piegādā par regulētajiem tarifiem un kuri darbojas visās tautsaimniecības nozarēs, kas ir atvērtas konkurencei un tirdzniecībai starp dalībvalstīm, tarifi šķiet esam pielīdzināmi atbalsta shēmām, kas var radīt konkurences izkropļojumus un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

(62) Savos lēmumos Komisija arī pauda šaubas par standarta tarifu un atgriešanās tarifu saderību ar iekšējo tirgu.

(63) Tā jo īpaši uzskatīja, ka atkāpes, kas paredzētas LESD 107. panta 2. punktā, nav piemērojamas, jo atbalsts netiek piešķirts individuāliem lietotājiem, tas nav paredzēts, lai novērstu kaitējumu, ko nodarījušas dabas katastrofas vai citi ārkārtēji notikumi, un tas arī nav sniegts tautsaimniecībai dažos Vācijas Federatīvās Republikas apvidos, kurus iespaidojusi Vācijas sadalīšana.

(64) Atkāpes, kas paredzētas LESD 107. panta 3. punkta a), b) un d) apakšpunktā arī nešķiet piemērojamas. Izņemot ārkārtas apstākļus, kas, šķiet, šajā gadījumā nepastāv, LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktā nav pieļauts darbības atbalsts. Turklāt atbalsts nav paredzēts, lai veicinātu kāda prioritāra projekta īstenošanu visas Eiropas interesēs vai novērstu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā, un tas nav arī paredzēts, lai veicinātu kultūru un kultūras mantojuma saglabāšanu.

(65) LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā ir paredzēta iespēja atļaut atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm. Komisija atzīmēja, ka konkrēto atbalstu nav iespējams atļaut, ņemot vērā pamatnostādnes un normatīvo satvaru, kuros skaidrota šā panta noteikumu piemērošana.

(66) Komisija bija arī paudusi šaubas par to, ka šie tarifi, kas piemērojami vidējiem un lieliem uzņēmumiem, varētu būt kompensācija par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojuma sniegšanu LESD 106. panta 2. punkta izpratnē.

(67) Savā lēmumā par procedūras paplašināšanu Komisija uzskatīja, ka bažas, kas paustas tās 2007. gada lēmumā par procedūras uzsākšanu attiecībā uz valsts atbalsta elementa, kas sākotnēji ietverts atgriešanās tarifu sistēmā, saderību ar iekšējo tirgu, attiecas arī uz atbalsta elementu, kas ietverts atgriešanās tarifu sistēmā, ievērojot grozījumus ar Likuma Nr. 2008-776 166. pantu.

IV. **IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES**

(68) Vairāki ieinteresētie piegādātāji un lietotāji Komisijai iesniedza savas piezīmes.

Piegādātāji

(69) *Poweo* 2007. gada 14. augusta vēstulē norāda, ka tas piekrīt Komisijas analīzei par valsts atbalsta esību. Attiecībā uz priekšrocības esību uzņēmums apstiprina, ka standarta tarifi rada priekšrocību salīdzinājumā ar sagādes nosacījumiem vairumtirgū, salīdzinājumā ar atgriešanās tarifu un *EDF* komercpiedāvājumiem. Atgriešanās tarifs rada priekšrocību salīdzinājumā ar sagādes nosacījumiem vairumtirgū. Attiecībā uz selektivitāti *Poweo* piebilst, ka tiesību uz tirgus tarifu izmantošana ir neatgriezeniska (lietotājs vairs nevar atgriezties pie regulētā tarifa izmantošanas). Turklāt standarta tarifi un atgriešanās tarifi dod priekšroku elektroenerģiju patērējošiem uzņēmumiem par sliktu citiem energoresursu avotiem. 2009. gada 25. jūnija vēstulē, sniedzot savas piezīmes saistībā ar lēmumu par procedūras paplašināšanu, *Poweo* sniedza papildu datus par savu cenu piedāvājumu izstrādāšanas veidu.

(70) *ENEL* 2007. gada 21. septembra vēstulē uzskata, ka vēsturiskie tarifi ir pārāk zemi un ka atgriešanās tarifi kaitē alternatīvajiem operatoriem. Uzņēmums piebilst, ka jaunajos objektos bija tiesības izmantot vēsturiskos tarifus, neskatoties uz Francijas Valsts padomes viedokli šajā jautājumā. 2009. gada 27. maija vēstulē *ENEL* piebilst, ka zaļie un dzeltenie regulētie tarifi ir zemāki par tirgus tarifiem, neņemot vērā izmaiņas tirgus tarifos un traucējot attīstīties jebkādai konkurencei. Turklāt piegādātājiem paredzētā kompensācija saskaņā ar atgriešanās tarifa mehānismu ir nepietiekama, palielinot klientiem radīto priekšrocību. Visbeidzot, atgriešanās tarifs neļauj piegādātājiem nedz segt to ražošanas un tirdzniecības izmaksas, nedz arī pietiekami atlīdzināt ieguldīto kapitālu. Tas ir kavējis konkurences attīstību Francijas tirgū.

(71) *Electrabel* 2007. gada 19. septembra vēstulē apgalvo, ka atbalsts sniedz priekšrocību atsevišķiem elektroenerģijas piegādātājiem. Dažiem piegādātājiem maksātā kompensācija neesot atkarīga no apgrozījuma starpības starp līguma cenu un atgriešanās tarifu, bet tiekot aprēķināta atbilstoši piegādātāja iepirkuma izmaksām. Tādējādi neesot nekādas saistības starp piegādātāja ieņēmumu zaudējumu un saņemto kompensāciju, ar kuru paredzēts kompensēt šo negūto peļņu. Attiecībā uz vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojuma esību, par kuru maksātu klienti, kuri ir patiesie ieguvēji no atgriešanās tarifa izmantošanas, *Electrabel* uzskata, ka tas nav pierādīts. *Electrabel* savā 2009. gada 26. jūnija vēstulē piebilst,

ka atgriešanās tarifs veicina to, ka piegādātāji izstrādā vienādus piedāvājumus, un tas traucē tiem būt radošiem. Gandrīz visi *Electrabel* klienti saviem objektiem pieprasīja atgriešanās tarifu. Atgriešanās tarifs veicināja alternatīvo piegādātāju pakāpenisku izslēgšanu par labu *EDF*, jo, pastāvot līdzvērtīgam tarifam, lietotāji bieži dod priekšroku *EDF*. *Electrabel* uzskata, ka elektroenerģijas piegādātājiem tiek dota priekšroka par sliktu citiem enerģijas veidiem, piemēram, dabasgāzei. Attiecībā uz atgriešanās tarifu norādīts, ka tas ir selektīvs, jo iespēja to izmantot ir atkarīga no attiecīgā objekta atbilstības termiņa, savukārt šis termiņš ir atkarīgs no objekta lieluma.

(72) Uzņēmums, kurš bija pieprasījis konfidencialitāti, uzskata, ka regulētie tarifi ir valsts atbalsts par labu *EDF*, jo zilais tarifs ir augstāks par tirgus tarifu. Tā kā *EDF* izmanto *de facto* monopola stāvokli savu tarifu piemērošanā, tas gūst ienākumus no šīs situācijas. Vienam no šī uzņēmuma meitasuzņēmumiem atgriešanās tarifu dēļ bija liegta ienākšana Francijas tirgū. Ienākšana tirgū jau tā bija apgrūtināta vairumtirdzniecības tarifu līmeņa un citu izmaksu dēļ (jo īpaši tas attiecas uz tīklu piekļuves tarifu) attiecībā uz lietotājiem, kuri izmanto zaļos un dzeltenos tarifus. Atgriešanās tarifs radīja papildu grūtības tā līmeņa dēļ.

Lietotāji

(73) *UNIDEN* (*Union des industries utilisatrices d'énergie*, Elektroenerģijas rūpniecisko lietotāju apvienība) savās 2007. gada 13. augusta piezīmēs uzskata, ka regulētie tarifi ir vajadzīgi tirgus darbības nepilnību dēļ. Pārejas tarifi nav valsts līdzekļi, jo tie ļauj alternatīvajiem operatoriem piekļūt atomenerģijai un hidroelektroenerģijai, kuras nav to rīcībā, vienlaikus nodrošinot vēsturisko operatoru izmaksu segšanu. Selektivitāte nav konstatēta, jo tarifu struktūra atbilst reālo izmaksu struktūrai atbilstoši lietotāju kategorijai.

(74) *UNIDEN* savās 2009. gada 28. maija piezīmēs attiecībā uz lēmumu par procedūras paplašināšanu apstrīd Komisijas analīzi par tarifu selektivitāti, jo tajā neesot ņemtas vērā piegādes izmaksu atšķirības starp lietotāju segmentiem. Atgriešanās tarifa piemērošanas spēkā esošam līgumam nodalīšana no līguma parakstīšanas tieši par atgriešanās tarifu, lai gan šķietami loģiska, patiesībā esot kļūdaina. Būtībā cena esot vienīgi piegādes līguma vispārējās ekonomiskās vērtības sastāvdaļa. Lietotāji augstu vērtējot arī to, ja cenas, ko viņi maksā par elektroapgādi, ir stabilas un pārredzamas. Pretēji tam, kas norādīts lēmumā par procedūras paplašināšanu, atgriešanās tarifs tika piemērots lietotājam neatkarīgi no tā pieteikuma. Pastāv konkrēti neapstiprinātu pieprasījumu piemēri attiecībā uz līgumiem, kuru darbība turpinājās pēc 2010. gada jūnija, un attiecībā uz lietotājiem, kuri nepieprasīja obligāti piemērot atgriešanās tarifu. Tādējādi novērtēt varbūtējo "ekonomisko priekšrocību" nav iespējams, jo mehānisms lietotājiem tika uzspiests. Attiecībā uz atgriešanās tarifa piemērošanas sākumposmu ir grūti atsaukties uz selektivitāti, tāpēc ka mehānisms attiecās tikai uz tiem lietotājiem, kuri bija iesnieguši pieteikumus līdz 2007. gada 30. jūnijam. Būtībā ikviena lietotāja rīcībā bija 6 mēneši, lai pieņemtu lēmumu, kas tam sniedz cenu drošību un paredzamību uz diviem gadiem. Tāpat saprātīgs pasākums saistībā ar atgriešanās tarifa pārvaldību ir aizliegums vairākkārt mainīt tarifu shēmas, jo tas ir domāts vienīgi tam, lai novērstu labuma gūšanu no starpības starp tirgus cenu un atgriešanās tarifu, ņemot vērā, ka atgriešanās tarifa sezonalitāte ir noteikta iepriekš, bet tirgus sezonalitāte pastāvīgi mainās.

(75) Saistībā ar finansējumu no valsts līdzekļiem lietotājs, kurš nepieredzēja gaidīto elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu iemaksas samazinājumu, esot saņēmis valsts atbalstu neatkarīgi no tā, ka no minētās iemaksas finansē atgriešanās tarifa kompensāciju. Attiecībā uz hidroelektroenerģijas un atomelektroenerģijas ražotāju iemaksu ir jānorāda, ka tās līmenis ir daudz zemāks par starpību starp elektroenerģijas cenu par atgriešanās tarifu un elektroenerģijas cenu par zaļo tarifu vai tarifu, kas paredzēts "brīvajos" līgumos, kuri noslēgti, ražotājiem brīvi vienojoties. *UNIDEN* secina, ka šī iemaksa reāli vienīgi neitralizē "virspeļņu", ko guvuši šie ražotāji atgriešanās tarifu sistēmas ieviešanas dēļ.

(76) *CLEEE* (*Comité de liaison des entreprises ayant exercé leur éligibilité*, Uzņēmumu, kas izmantojuši to tiesības, sadarbības komiteja) 2007. gada 16. augusta vēstulē norādīja, ka Francijas elektroenerģijas tirgus darbojas slikti un ka cenas liberalizētajā tirgū neatspoguļo ražošanas izmaksas. Tā uzskata, ka Komisijas izmantotā tirgus atsauces cena bija kļūdaina. Atgriešanās tarifa finansēšana neesot veikta no valsts līdzekļiem, bet no lietotāju un to ražotāju līdzekļiem, kuri gūst peļņu no pārdošanas, izmantojot atgriešanās tarifu. Tā kā atgriešanās tarifs bija pieejams visiem, *CLEEE* apstrīd tā selektivitāti. 2009. gada 2. jūnija vēstulē *CLEEE* piebilst, ka atgriešanās tarifs neradīja priekšrocību, jo tas tikai ierobežoja zaudējumus lietotājiem, kas atteicās no regulētajiem tarifiem un pēc tam vairs nevarēja tos izmantot. *CLEEE* uzskata, ka tirgus cenu nevar izmantot kā rādītāju, lai noteiktu ekonomiskas priekšrocības esību, jo tā ir nepiemērotu vai izkropļotu tirgus mehānismu rezultāts. *CLEEE* apstrīd, ka atgriešanās tarifs būtu selektīvs, jo tā uzskata, ka tas ir pieejams visiem lietotājiem, kuri izmanto savas tiesības, un nedod priekšroku nevienam objektam, nevienam uzņēmumam, nevienai darbības nozarei vai ģeogrāfiskajam apgabalam.

(77) *CLEEE* vērš uzmanību uz atgriešanās tarifa struktūru un līmeni un skaidro galveno atšķirību starp patēriņa profilu un patēriņa apjomu. Tā uzskata, ka atgriešanās tarifa "prognozējamās" daļas ir būtībā identiskas, pretēji tam, ko liek domāt fakti, kas ir Komisijas rīcībā. Atgriešanās tarifs neesot sniedzis priekšrocību lielākajiem elektroenerģijas lietotājiem, kaitējot mazākajiem. *CLEEE* apstrīd to, ka atgriešanās tarifs uzskatāms par tādu, kuram izmanto valsts līdzekļus, un ka šajā gadījumā būtu pierādīts ietekmes uz tirdzniecību nosacījums, jo īpaši tāpēc, ka Komisija nepierādīja ne to, ka atgriešanās tarifs būtu zemāks par pašizmaksu, ne arī to, ka lietotāji, kas

izmanto atgriešanās tarifu, iegādātos elektroenerģiju lētāk nekā viņu konkurenti Eiropā, kuri joprojām bieži izmanto regulētos tarifus. *CLEEE* turklāt norāda, ka atgriešanās tarifs (pieņemot, ka tas ir valsts atbalsts, kas, pēc tās domām, tā nav) esot saderīgs ar Līgumu. 2004. gada 9. augusta Likuma par elektroenerģijas un gāzes sabiedriskajiem pakalpojumiem un elektroenerģijas un gāzes uzņēmumiem 30-1. pantā atgriešanās tarifs ir kvalificēts kā vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums, kuru sniegt ir uzticēts elektroenerģijas nozares uzņēmumiem. *CLEEE* atgādināja, ka šis pasākums bija vajadzīgs, lai aizsargātu lietotājus, kuri bija izmantojuši savas tiesības, un tajā pašā laikā tas bija samērīgs un pārmērīgi neietekmēja tirdzniecību.

(78) *SNC Paris Voltaire* 2009. gada 20. jūlija vēstulē uzskata, ka elektroenerģijas piegādes ģeogrāfiskās izlīdzināšanas finansēšana attiecībā uz teritorijām, kuras nav savstarpēji savienotas, izmantojot elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu iemaksu, ir valsts atbalsts.

V. **FRANCIJAS PIEZĪMES**

(79) Francijas iestādes savās piezīmēs par lēmumu uzsākt procedūru apstrīd Komisijas veikto analīzi.

Komentāri par standarta tarifiem

(80) Attiecībā uz priekšrocības esību Francija uzskata, ka:

a) iespējamā atšķirība starp standarta tarifu līmeni un elektroenerģijas biržās, jo īpaši *Powernext*, novērotajām cenām nepārprotami ir cikliska (no 1999. gada līdz 2004. gadam biržas cenas bija zemākas par regulētajiem tarifiem);

b) atsauce uz elektroenerģijas biržu cenām nav atbilstoša, jo lielākā daļa elektroenerģijas, ko iegādājas uzņēmumi, tiek pirkta ārpusbiržas tirgos, un *Powernext* novērotās cenas nav balstītas uz ekonomikas pamatfaktoriem, kas nosaka faktiskos darījumus starp pircējiem un elektroenerģijas ražotājiem.

(81) Ņemot vērā abus šos iemeslus, Francija secina, ka standarta tarifi nerada priekšrocību uzņēmumiem, kuri tos izmanto.

(82) Turklāt Francijas iestādes apstrīd standarta tarifu selektivitāti un apgalvo, ka ir loģiski un ekonomiski pamatoti, ka standarta tarifiem ir atšķirīga finansiālā ietekme (naudā) attiecībā uz lielu un mazu elektroenerģijas lietotāju un ka izmaksas nav proporcionālas patērētajam apjomam ražošanas līdzekļu izmaksu dažādības dēļ. Francija uzskata, ka standarta tarifu regulējums būtībā ir vispārējs cenu regulējuma pasākums, kas piemērojams visiem elektroenerģijas lietotājiem uzņēmumiem, kuri nav vēlējušies izmantot savas tiesības un pievienoties brīvajam tirgum.

(83) Francijas iestādes apstrīd argumentu par valsts līdzekļu izmantošanu divu iemeslu dēļ:

a) standarta tarifi neizraisa nekādu budžeta vai nodokļu līdzekļu izmantošanu un nekavēja *EDF* sasniegt pozitīvus rezultātus;

b) standarta tarifi, kas atspoguļo elektroenerģijas tirgus pamatfaktorus un *EDF* ražošanas parka izmaksas, veido pamatotu elektroenerģijas pārdošanas cenu līmeni un tādējādi šos tarifus nevar uzskatīt par tādiem, kas rada peļņas zaudējumu *EDF*.

(84) Francija papildus norāda, ka, tā kā konkurence nav apdraudēta, pārrobežu tirdzniecība nevar būt ietekmēta.

Komentāri par atgriešanās tarifu

(85) Francija apgalvo, ka atgriešanās tarifs nav valsts atbalsts.

(86) Francija uzskata, ka atgriešanās tarifs ir vienkāršs standarta tarifu palielinājums, pilnībā saglabājot standarta tarifu struktūru. Tā kā saistībā ar standarta tarifiem nav pamata runāt par priekšrocību salīdzinājumā ar galalietotājiem, kas izmanto neregulētu cenu piedāvājumus, *a fortiori* tam nav pamata saistībā ar atgriešanās tarifu. Tāpat tas, ka nepastāv atbrīvojums no izmaksām galalietotājiem, kuri izmanto standarta tarifus, neizbēgami nozīmē to, ka nepastāv atbrīvojums no izmaksām tiem, kas izmanto atgriešanās tarifu.

(87) Francijas iestādes uzskata, ka atgriešanās tarifa regulējums būtībā ir vispārējs cenu regulējuma pasākums, kas piemērojams visiem elektroenerģijas lietotājiem uzņēmumiem.

(88) Francijas iestādes apstrīd to, ka pastāv jebkāds finansējums, kurā izmantoti valsts līdzekļi. Pasākuma attiecināmība uz valsti tādējādi, ka pasākums ir paredzēts likumā, nav pietiekama, lai pierādītu valsts līdzekļu piešķiršanu. Konkrētāk, kompensācijas daļa, kuru sedz galalietotāji ar elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu iemaksas starpniecību, izslēdz saikni ar valsts līdzekļiem. Tādējādi Francijas iestādes uzskata, ka ieņēmumu no elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu iemaksas daļēja izmantošana, lai nodrošinātu līdzekļus kompensācijas sistēmai piegādātājiem, kas izmanto atgriešanās tarifu, nevar uzskatīt par tādu, kas ietver valsts līdzekļu piešķiršanu. Otra kompensācijas daļa tiek finansēta no iemaksas, ko iekasē no hidroelektroenerģijas un atomenerģijas ražotājiem neatkarīgi no to statusa – publiska vai privāta –, kuru rīcībā ir nozīmīgi elektroenerģijas ražošanas līdzekļi (mazākais 2 000 MW) un kurus raksturo zemas izmaksas un uzkrātais nolietojums. Attiecībā uz šo iemaksu nevar secināt, ka notiek tieša vai netieša valsts līdzekļu piešķiršana.

(89) Francija atsaucas uz Tiesas spriedumu lietā C-379/98 *PreussenElektra AG* (58. punkts) [1]: "no Tiesas judikatūras izriet, ka par atbalstu Līguma 92. panta 1. punkta nozīmē uzskata tikai priekšrocības, kuras tieši vai netieši piešķir, izmantojot valsts resursus". Šajā ziņā var konstatēt, ka nepastāv nekāda tieša vai netieša saikne starp mehānismu (iemaksāšanas vai līdzekļu piešķiršanas operācijām) un valsts līdzekļiem, pat ar *Caisse des dépôts et consignations* iesaisti. Būtībā *Caisse des dépôts et consignations* loma ir pilnībā pārskatāma. Nevienā brīdī *Caisse des dépôts et consignations* nav ne vismazākās kompetences, lai noteiktu summu apmēru vai iekasēto un pārdalīto summu galamērķi. Šīs summas tiek ieskaitītas atsevišķā kontā un nekādā veidā netiek jauktas ar līdzekļiem, kuri ir *Caisse des dépôts et consignations* pārvaldībā. *Caisse des dépôts et consignations* iesaiste nodrošina ērtus un pārredzamus darījumus starp iemaksu veicējiem un kompensācijas saņēmējiem.

Komentāri par ieinteresēto personu piezīmēm

(90) 2008. gada 31. janvārī Francija iesniedza savus komentārus par ieinteresēto personu piezīmēm. Tā atgādina, ka elektroenerģijas biržas cenas nav uzskatāmas par atsauces cenām. Elektroenerģijas cena Francijas biržās faktiski atspoguļojot elektroenerģijas ražošanas izmaksas Vācijā neatkarīgi no tā, vai šī elektroenerģija tiek vai netiek piegādāta Francijā. Šajā ziņā tā norāda, ka ne visi elektroenerģijas biržu darījumu apjomi tiek piegādāti – faktiski tiek piegādāti aptuveni 10 % no *Powernext* nākotnes tirgus darījumu apjomiem. Francija papildus norāda, ka elektroenerģijas biržas cenas neatspoguļo galalietotāju spēkā esošo līgumu cenu.

(91) Francija apgalvo, ka saskaņā ar atgriešanās tarifa kompensācijas mehānismu pārmērīga kompensācija nav iespējama. Tā atgādina, ka sistēma tika pieņemta pēc plašām apspriedēm ar visām ieinteresētajām personām, rūpējoties par to, lai maksimāli ierobežotu tās nepamatotu un ļaunprātīgu izmantošanu, un to uzrauga *CRE*. Tās darbība ir šāda: ikviens piegādātājs, kurš apgādā galalietotāju, piemērojot atgriešanās tarifu, var saņemt kompensāciju. Kompensāciju aprēķina kā starpību starp tā ieņēmumiem no atgriešanās tarifa (EUR/MWh) un tā sagādes izmaksām. Pēdējās ierobežo teorētiski sagādes izmaksu griesti, kas noteikti, pamatojoties uz elektroenerģijas biržas cenām (lielos vilcienos runa ir par dažādu elektroenerģijas biržu cenu vidējo svērto lielumu). Sagādes izmaksu griestu maksimālais apjoms attiecībā uz N gadu ir skaidri zināms tikai šā N gada beigās. Ir grūti izveidot stratēģiju, kas patiešām veicinātu pārmērīgu kompensēšanu. Pieņemot, ka kādam operatoram izdodas izstrādāt šādu stratēģiju, to sodītu *CRE*, kas ir par šīs sistēmas piemērošanu atbildīgā iestāde.

(92) Francijas iestādes uzskata, ka, ja Komisija nonāktu pie secinājuma, ka standarta tarifi un atgriešanās tarifs ir atbalsts, kuru tās apstrīd, tas būtu jāuzskata par saderīgu saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu, to skatot kopā ar Direktīvas 2003/54/EK 3. panta 2. punktu. Tāpat Francijas iestādes norāda, ka šie tarifi būtu jāuzskata par atbalstu, kas ir saderīgs ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punktu tādēļ, ka tie novērš tirgus nepilnības. Katrā ziņā standarta tarifi būtu jākvalificē kā esošs atbalsts, jo tie ieviesti pirms elektroenerģijas tirgus liberalizācijas. Visbeidzot, ja Komisija atteiktos uzskatīt standarta tarifus par esošu atbalstu, Francija iestādes norāda, ka tām būtu pamats atsaukties uz tiesiskās paļāvības un tiesiskās drošības principiem.

Komentāri par procedūras paplašināšanu

(93) Francijas iestādes patur spēkā analīzi, kuru tās iesniedza, atbildot uz lēmumu par procedūras uzsākšanu. Attiecībā uz priekšrocības esību tās norāda, ka, pat pieņemot, ka elektroenerģijas biržas cenas varētu uzskatīt par atbilstošu atsauci, pretēji laikposmam no 2004. līdz 2007. gadam, 2009. gadā tirgus cenas bija tādā pašā līmenī kā atgriešanās tarifs.

(94) Attiecībā uz selektivitāti tās norāda, ka atgriešanās tarifs ir vērsts uz to, lai novērstu spekulācijas starp regulēto sistēmu un tirgus cenām. Atgriešanās tarifs nekādā veidā nav selektīvs, tas ir vispārējs pasākums – tirgus dalībniekiem tas ir jāņem vērā, izdarot savu elektroenerģijas piegādes piedāvājuma izvēli. Šajā ziņā Francijas iestādes atgādina, ka Tiesa uzskata, ka valsts pasākums, kas ir vienādi labvēlīgs visiem valsts teritorijā esošiem uzņēmumiem, nevar būt valsts atbalsts. Francija papildus norāda, ka dažādās atgriešanās tarifa tarifikācijas balstās uz objektīviem un tehniskiem kritērijiem, kas turklāt ir tādi paši kā kritēriji, kas attiecas uz standarta tarifiem.

(95) Francija uzskata, ka selektivitāte ir jāanalizē, ņemot vērā visu nosacījumu kopumu, ko tirgus piedāvā visiem uzņēmumiem. Selektivitāti var konstatēt tikai tad, ja izvērtējamā sistēma sniedz izšķirošu priekšrocību konkrētai tirgus dalībnieku kategorijai, kaitējot citām kategorijām. Taču šajā gadījumā tas tā nav. Tas, ka citi uzņēmumi vispār nav pieteikušies izmantot atgriešanās tarifu, nozīmē, ka tiem bija pieejami izdevīgāki apgādes nosacījumi par tirgus cenām. Tie nekādā gadījumā neatrodas neizdevīgākā stāvoklī tāpēc vien, ka šāda sistēma pastāv. Selektivitāti var analizēt, ņemot vērā vienīgi attiecīgo uzņēmumu veidu – katrs nosaka savu stratēģiju, kā, atkarībā no tā specifikas, labāk izmantot iespējas, kas tiek piedāvātas apgādes izmaksu ziņā. Taču ir jākonstatē, ka atgriešanās tarifam pieteicās visas iespējamās uzņēmumu kategorijas. Nebija nevienas kategorijas, kas būtu izslēgta.

[1] 2001. gada 13. marta spriedums, *Recueil*, 2001., I-02099. lpp.

(96) Saistībā ar valsts līdzekļu esību un izmantošanu Francija, atbildot uz lēmuma par procedūras paplašināšanu 77. punktu, norāda, ka privātajai grupai *GDF Suez*, kuras rīcībā ir 3 000 MW upju hidroelektroenerģijas par konkurētspējīgu cenu (apmēram EUR 30/MWh, ieskaitot valsts nodevu), kompensācija netika izmaksāta. Turklāt kā *EDF*, tā *GDF Suez*, pat ja šiem uzņēmumiem nav vienāda statusa, tiek piemēroti vienādi nosacījumi attiecībā uz atgriešanās tarifa sistēmas finansēšanu. Tādējādi Francijas iestādes noraida, ka tāpēc, ka *EDF* piedalās sistēmas finansēšanā, būtu iesaistīti valsts līdzekļi.

(97) Saistībā ar ietekmi uz tirdzniecību un konkurenci Francijas iestādes atgādina, ka Komisijai būtu jāsniedz pierādījumi par to, ka konkurence patiešām ir ietekmēta, vērtējot uzņēmumus, kas atrodas juridiski un faktiski līdzvērtīgā situācijā. Katrā ziņā atgriešanās tarifs negroza agrāko faktisko situāciju, proti, ka uzņēmumi, kas darbojas Francijas tirgū, varēja gūt labumu no Francijas elektroenerģijas ražošanas parka konkurētspējas, īpaši attiecībā uz kodolenerģētiku.

VI. PASĀKUMU NOVĒRTĒJUMS – VALSTS ATBALSTA ESĪBA

(98) LESD 107. panta 1. punktā ir noteikts, ka, "ja vien Līgumi neparedz ko citu, ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm".

(99) LESD 107. panta 1. punkta izpratnē valsts atbalsts pastāv, ja kāds pasākums rada priekšrocību konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ja šis pasākums ir selektīvs, ja tas tiek finansēts no valsts līdzekļiem un ja tas ietekmē vai draud ietekmēt konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(100) Komisija LESD 107. panta 1. punkta izpratnē vērtēja valsts atbalsta elementa esību par labu lietotājiem, kas nav mājsaimniecību lietotāji un kas izmanto vienu no abām tarifu sistēmām, uz kurām attiecas šī procedūra. Turklāt attiecībā uz standarta tarifiem Komisija veica pārbaudi tikai par laikposmu pēc 2004. gada 1. jūlija, elektroenerģijas tirgus liberalizācijas dienas. Tieši šajā datumā, piemērojot Direktīvu 2003/54/EK, visi lietotāji, kas nav mājsaimniecības, kļuva tiesīgie lietotāji. Iepriekš tikai neliela daļa uzņēmumu bija tiesīgi.

Selektivitāte

(101) Lai atbalsta pasākumu uzskatītu par selektīvu, ievērojot LESD 107. panta 1. punktu, tam ir jādod priekšroka konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, kas to atšķir no vispārējiem pasākumiem, kuri piemērojami visās tautsaimniecības nozarēs.

(102) Komisija uzskata, ka tas, ka standarta un atgriešanās tarifi principā ir piemērojami visiem elektroenerģijas lietotājiem uzņēmumiem, neļauj secināt, ka šie pasākumi ir vispārēji pasākumi. Lai tos kvalificētu par vispārējiem pasākumiem, attiecīgie pasākumi būtu jāpiemēro visiem uzņēmumiem, nevis tikai tiem uzņēmumiem, kas patērē elektroenerģiju, no kuriem daži var dot priekšroku šāda veida patēriņam salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem, kuri izmanto citus enerģijas avotus.

(103) Attiecīgie tarifu pasākumi ir selektīvi, jo tie dod priekšroku elektroenerģijas lietotājiem uzņēmumiem salīdzinājumā ar uzņēmumiem, kuri izmanto tādus fosilos energoresursus kā ogles, naftas produkti un to atvasinājumi vai zināmā mērā gāze neatkarīgi no tā, ka arī gāzes cenas tiek regulētas. Turklāt šādi tarifu pasākumi *de facto* dod priekšroku uzņēmumiem ar lielāku elektroenerģijas patēriņu, jo gūtā priekšrocība neizbēgami palielinās līdz ar elektroenerģijas patēriņa līmeni.

(104) Turklāt selektivitāte pastāv arī starp elektroenerģijas lietotājiem uzņēmumiem, pamatojoties uz ieviestajiem noteikumiem, kuros definētas uzņēmumu kategorijas, kas var vai nevar izmantot regulētos tarifus. Tiesību izmantošanas neatgriezeniskums starp tirgus tarifiem un regulētajiem tarifiem, kas paredzēts 2005. gada 13. jūlija Likuma Nr. 2005-781 66. pantā, ietver acīmredzamu selektivitātes elementu – uzņēmumi, kuri izvēlējās pāriet uz tirgus tarifu, vairs nevar izmantot standarta tarifus. Turklāt kritēriju piemērošanai, kas ietver termiņus, līdz kuriem bija jāizdara izvēle izmantot savas tiesības, vai termiņus, līdz kuriem bija jāiesniedz pieteikumi attiecībā uz apgādi, izmantojot kādu tarifu sistēmu, ir papildu sekas, ka vieni uzņēmumi gūst labumu no šiem tarifiem, bet citiem uzņēmumiem tie nav pieejami.

(105) Ievērojot iepriekš minēto, Komisija secina, ka dzeltenie un zaļie standarta tarifi un atgriešanās tarifi ir selektīvi, ņemot vērā LESD 107. panta 1. punktu, jo tos piemēro vienīgi elektroenerģijas lietotājiem uzņēmumiem, neraugoties uz to, ka tos piemēro lielam skaitam uzņēmumu, kas apsaimnieko vairāk nekā 400 000 elektroenerģijas objektu Francijā. Nedz saņēmēju uzņēmumu lielais skaits, nedz nozaru daudzveidība, kurās darbojas šie uzņēmumi, neļauj uzskatīt valsts pasākumu par vispārēju pasākumu.

(106) Tas, ka tarifi ir piemērojami ļoti plašos tautsaimniecības nozaru slāņos, kur tos izmantoja un izmanto, ir jāvērtē, izskatot tarifu saderību ar iekšējo tirgu, nevis to selektivitātes novērtēšanas stadijā.

Ekonomiska priekšrocība

(107) Ņemot vērā LESD 107. panta 1. punktu, priekšrocība pastāv, ja valsts pasākums ļauj uzņēmumam nesegt izmaksas, kuras parasti tam būtu jāsedz, ja pasākuma

nebūtu. Minēto pantu var attiecināt uz elektroenerģijas piegādi ar labvēlīgākiem nosacījumiem, kas izriet no valsts tiesību aktiem, jo ir skaidrs, ka ar elektroapgādi saistītais maksājums pieder pie kārtējām izmaksām, kas uzņēmumam ir jāsedz. Tātad ir jāanalizē, vai attiecīgie pasākumi izraisa šo izmaksu samazināšanu.

Salīdzinājums ar tirgus atsauces cenām

(108) Komisija analizēja, vai standarta un atgriešanās tarifi ļāva to izmantotājiem iegādāties elektroenerģiju par labvēlīgāku cenu nekā tad, ja to nebūtu bijis, t. i., par tirgus cenām. Kā to šķiet apstiprinām 2008. gada 22. decembra ministrijas rīkojums, brīvajā tirgū piegādātās elektroenerģijas cenai lielam vai vidēja lieluma objektam, nepastāvot atgriešanās tarifam, lielā mērā būtu jāatbilst vairumtirgus nākotnes darījumu pamatlīgumu un maksimumstundu līgumu cenu kombinācijai, kura atkarīga no attiecīgā objekta patēriņa profila.

(109) Attiecībā uz standarta tarifiem no 2006. gada tika veikti regulāri pielāgojumi, kas atspoguļoti 1. tabulā. No 2004. gada janvāra līdz 2012. gada janvārim dzeltenie standarta tarifi palielinājās par 21 % un zaļie tarifi – par 23,8 %. Tomēr šie pieaugumi neļāva nodrošināt, ka standarta tarifu "piegādes" daļa segtu ražošanas izmaksas. No 2. tabulas datu salīdzinājuma ar tirgus cenām, kas aprakstītas 43.–45. apsvērumā, izriet, ka no 2004. gada dzelteno un zaļo standarta tarifu "piegādes" daļa sistemātiski bija vismaz par 25 % zemāka nekā tirgus cenas.

(110) Attiecībā uz dzeltenajiem un zaļajiem atgriešanās tarifiem to piemērošanas laikposmā no 2007. gada līdz 2011. gadam tie palielinājās attiecīgi par 13 % un par 16 %. Zaļo atgriešanās tarifu piegādes daļas pārbaude, ņemot vērā atsauces tirgus cenu, liecina, ka pastāv priekšrocība vismaz 9 % apmērā par katru izvērtētā laikposma gadu. Dzelteno atgriešanās tarifu salīdzinājums ar nākotnes darījumu pamata piegādes cenām liecina par ikgadēju priekšrocību, kas tomēr nav sistemātiska. Vidēji šie tarifi attiecīgajā laikposmā bija par 13 % zemāki nekā tirgus cenas. Turklāt dzeltenie tarifi attiecas uz vidējiem uzņēmumiem, kuriem var būt lielāks patēriņš maksimumstundās, ko uz pamatlīgumiem balstīts salīdzinājums pienācīgi neņem vērā.

(111) No tā izriet, ka sistemātiski katru gadu standarta tarifu un zaļo atgriešanās tarifu, kā arī vidējā vērtībā dzelteno atgriešanās tarifu piemērošanas laikposmā šo tarifu piemērošana radīja ekonomisku priekšrocību saņēmējiem uzņēmumiem, kuru tie nebūtu varējuši gūt saskaņā ar tirgus nosacījumiem.

Regulatora (CRE) *un administratīvās tiesas* (Conseil d'Etat) *situācijas novērtējums*

(112) Salīdzinājuma ar tirgus cenām rezultāti, kas liecina par ekonomiskas priekšrocības esību, ir apstiprināti *CRE* atzinumā par 2006. gada 10. augusta rīkojuma projektu par elektroenerģijas cenām. Šajā atzinumā *CRE* norādīja, ka standarta tarifu "piegādes" daļa ne vienmēr atspoguļo reālās piegādes izmaksas, un ka attiecībā uz atsevišķiem klientiem, kuri izmanto zaļos un dzeltenos tarifus, tā ir bijusi ļoti maza vai pat negatīva ([1]).

(113) Tāpat *CRE* savā 2009. gada 23. jūlija atzinumā par dekrēta projektu attiecībā uz elektroenerģijas pārdošanas regulētajiem tarifiem norāda, ka tas, ka pārdošanas regulētajos tarifos nav ņemts vērā *TURPE*, līdz šim mehāniski bija izraisījis tarifu "slazdu" rašanos, proti, situāciju, kad tarifa ražošanas daļa, kas iegūta, atskaitot no šiem integrētajiem tarifiem spēkā esošo *TURPE* un tirdzniecības izmaksas, ir būtiski zemāka par ražošanas daļu, kas ļautu segt ražošanas izmaksas.

(114) Tādējādi *CRE* savā 2009. gada 10. augusta atzinumā par elektroenerģijas tarifiem norāda, ka, izmantojot no 2008. gada spēkā esošos tarifus, 222 000 objekti, no kuriem viena daļa izmantoja dzeltenos vai zaļos tarifus, ar patēriņu 2 200 GWh, ir iekļuvuši "dziļā" tarifu slazdā, t. i., ar lēsto "piegādes" daļu, kura ir zem EUR 20/MWh. Attiecībā uz objektiem ar patēriņu vasaras periodā, kuri visi izmanto dzeltenos un zaļos tarifus, 22 000 objektu (ar patēriņu 1 200 GWh) atrodas dziļā tarifu slazdā, un 7 500 objektu piegādes daļa ir negatīva.

(115) 2009. gada augusta tarifu izmaiņas ļāva samazināt dziļos tarifu slazdus par 82 % attiecībā uz objektu skaitu un apjomu, bet 1 500 objekti joprojām atradās dziļā slazdā. 2010. gada augusta tarifu izmaiņas gandrīz pilnībā ļāva novērst dziļos slazdus – tie skar vairs tikai 300 objektus.

(116) *CRE* aprēķini liecina par ļoti nozīmīgas konkurences priekšrocības esību uzņēmumiem, kuri izmanto atslēgšanas tarifus vai vasaras patēriņa tarifus. Visi objekti, kas izmanto dzeltenos un zaļos tarifus un kuru "piegādes" daļa ir zem EUR 20/MWh, acīmredzami nevarētu izmantot līdzvērtīgu tarifu parastos tirgus apstākļos. Tas vēl jo vairāk pierāda, ka standarta tarifi var radīt priekšrocības lielam skaitam uzņēmumu.

(117) *Conseil d'Etat* pēc *Poweo* iesniegtā prasības pieteikuma par 2008. gada 12. augusta rīkojuma par elektroenerģijas cenām atcelšanu ar savu 2010. gada 1. jūlija nolēmumu

([1]) Enerģētikas regulēšanas komisijas 2006. gada 9. augusta Atzinums par rīkojuma projektu attiecībā uz elektroenerģijas pārdošanas cenām, 2.2. sadaļa, 2. punkts. http://www.cre.fr/imgAdmin/1161595981902.pdf

atzina, ka dzeltenie un zaļie tarifi, kas izriet no 2007. gada 13. augusta rīkojuma, bija nepietiekami, lai segtu *EDF* kopējās vidējās izmaksas, un uzdeva atbildīgajiem ministriem pieņemt jaunu rīkojumu.

(118) Savukārt Francijas iestādes norāda, ka iespējamā atšķirība starp elektroenerģijas pārdošanas regulētajiem tarifiem un cenām elektroenerģijas biržās, jo īpaši *Powernext*, bija nepārprotami cikliska. No *CRE* atkārtotajiem atzinumiem par regulētajiem tarifiem attiecībā uz gadiem pēc Komisijas uzsāktās procedūras izriet, ka tas tā nebija.

(119) Francija papildus norāda, ka atsauce uz elektroenerģijas biržas cenām nav atbilstoša, jo lielākā daļa elektroenerģijas, ko iegādājas uzņēmumi, tiek pirkta ārpusbiržas tirgos, un *Powernext* novērotās cenas nav balstītas uz ekonomikas pamatfaktoriem, kas nosaka faktiskos darījumus starp pircējiem un elektroenerģijas ražotājiem. Turpretī Komisija uzskata, ka *Powernext* elektroenerģijas cenas kalpo par pamatu piegādātāju tirgus cenu piedāvājumu izstrādāšanai.

Norādes, kas izriet no klientu izvēles tirgū

(120) Ir būtiski, ka lielākā daļa tiesīgo lietotāju izvēlējās saglabāt standarta tarifus vai izmantot zaļos un dzeltenos atgriešanās tarifus. Tā *CRE* norādīja, ka 2011. gada 30. jūnijā, atgriešanās tarifa izzušanas dienā, no visiem 4 907 000 objektiem, kas nav mājsaimniecības, 4 202 000 objekti tika apgādāti saskaņā ar standarta tarifiem un 7 220 objekti – saskaņā ar atgriešanās tarifu. Gada patēriņa ziņā standarta tarifu daļa bija 161 TWh (t. i., 54,6 % objektu, kas nav mājsaimniecības) un atgriešanās tarifam – 75 TWh (25,4%). Tādējādi četrus gadus pēc visa tirgus atvēršanas konkurencei brīvo tarifu piedāvājumu tirgus daļa sasniedza tikai 20 %.

(121) Šo analīzi apstiprina skaitļi, kurus snieguši alternatīvie operatori, kas nosūtīja savas piezīmes. Tā *Electrabel* norādīja, ka 90,4 % tā klientu, kas iepriekš tika apgādāti, piemērojot tirgus tarifu, bija izvēlējušies izmantot atgriešanās tarifu. *Electrabel* apgalvo, ka visā atgriešanās tarifa piemērošanas laikposmā klienta ieguvums sasniedza vidēji EUR 11 par MWh. *Poweo* norāda, ka 2007. gadā attiecībā uz lietotāju, kas izmanto dzelteno tarifu, tas cieta zaudējumus vidēji EUR 33–34/MWh apmērā un vidēji EUR 26,6/MWh apmērā attiecībā uz lietotāju, kas izmanto zaļo tarifu, ņemot vērā iepirkuma un tirdzniecības izmaksas.

(122) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija secina, ka attiecībā uz lietotāju kategorijām, kuri izmanto standarta tarifus un zaļos un dzeltenos atgriešanās tarifus, pastāv ekonomiska priekšrocība.

Attiecināmība uz valsti un valsts līdzekļu izmantošana

(123) Piemērojot LESD 107. panta 1. punktu, ir jānosaka, vai attiecīgie pasākumi ietver valsts līdzekļu izmantošanu par labu atbalsta saņēmējiem un, īpaši saistībā ar valsts uzņēmumu līdzekļiem, vai tas notiek saskaņā ar valsts pieņemtiem lēmumiem vai lēmumiem, kas attiecināmi uz valsti.

(124) Šajā gadījumā attiecināmība uz valsti ir acīmredzama, jo gan standarta tarifu, gan atgriešanās tarifu mehānisms ir ieviests, izmantojot normatīvos aktus, kurus ir pieņēmusi Francijas valsts. Turklāt tarifu līmenis attiecībā uz katru tarifu kategoriju ir noteikts ar ministrijas rīkojumu. Tātad šie lēmumi ir valsts lēmumi, ko uzņēmumi, kuriem tie ir jāpilda, nevar ietekmēt.

Par standarta tarifiem

(125) Standarta tarifus finansē no uzņēmuma *EDF* un vietējo sadales uzņēmumu līdzekļiem, kuri elektroenerģiju saviem lietotājiem pārdod par zemāku cenu nekā tā būtu brīva tirgus gadījumā. Ir jāanalizē, vai šo uzņēmumu līdzekļus var kvalificēt kā valsts līdzekļus.

(126) Valstij pieder lielākā daļa uzņēmuma *EDF* kapitāla. 2010. gada 31. decembrī tai piederēja 84,48 %. Tātad valsts kontrolē *EDF*. Runa ir par valsts uzņēmumu, un tātad tā līdzekļi ir valsts līdzekļi. Ja lietotāju, kurš izmanto šo tarifu, apgādā *EDF*, valsts normatīvie lēmumi nosaka, ka *EDF* elektroenerģija ir jāpiegādā par cenu, kas ir zemāka nekā tirgus cena, tādējādi izmantojot valsts kontrolē esošos *EDF* līdzekļus.

(127) Neapstrīdētie fakti, kas ietverti lēmumā par procedūras uzsākšanu, liecina, ka darbojas 168 vietējie sadales uzņēmumi. 144 no tiem ir pašvaldību uzņēmumi vai jaukta kapitāla sabiedrības. Pašvaldību uzņēmumi ir publiskas struktūras, ko pilnībā kontrolē vietējās pašvaldības (piemēram, municipalitātes). Jaukta kapitāla sabiedrības ir akciju sabiedrības, kurās lielākās kapitāla daļu turētājas ir valsts pārvaldes iestādes, un tātad to līdzekļi ir valsts līdzekļi. Tātad šos vietējās sadales uzņēmumus tieši kontrolē valsts. Viens no vietējiem sadales uzņēmumiem ir *EPIC* (rūpnieciska un komerciāla rakstura publiska struktūra). *EPIC* ir publiskas struktūras, kuras pilnībā ir valsts īpašumā, un tādējādi to līdzekļi ir valsts līdzekļi.

(128) Citi vietējie sadales uzņēmumi, piemēram, *Electricité de Strasbourg*, ir akciju sabiedrības, kuru lielākā daļa pieder kopīgi *EDF* un/vai pašvaldību iestādēm. Tātad šīs sabiedrības arī kontrolē valsts.

(129) Visbeidzot, nelielai daļai vietējo sadales uzņēmumu (20 no 168) ir kooperatīvu vai elektroenerģijas kolektīvo interešu lauksaimniecības sabiedrību (*société d'intérêt collectif agricole d'électricité*) struktūra, un ir grūtāk noteikt, vai tos kontrolē valsts.

(130) Ņemot vērā, ka uzņēmums *EDF* piegādā lielāko daudzumu (apmēram 95 %) no elektroenerģijas kopējā apjoma, uz kuru attiecas standarta tarifi, un ka ļoti būtisku citu piegādātāju daļu kontrolē valsts, Komisija uzskata, ka var secināt, ka gandrīz visas attiecīgās summas ir valsts līdzekļi.

(131) Vietējie sadales uzņēmumi elektroenerģiju, kuru tie piegādā par standarta tarifiem, visbiežāk iegādājas no *EDF*, izmantojot sistēmu, kuru reglamentē valsts un kuru dēvē par "elektroenerģijas pārdošanas tarifu nenacionalizētajiem sadales uzņēmumiem" sistēmu. Izmantojot šo sistēmu, *EDF* ir uzlikts par pienākumu piegādāt vietējiem sadales uzņēmumiem elektroenerģijas daudzumu, kas tiem ir vajadzīgs, lai izpildītu savas piegādes saistības saskaņā ar standarta tarifu sistēmu par cenu, kas ļauj tiem pārdot elektroenerģiju par standarta tarifu bez zaudējumiem. Tātad šo uzņēmumu piedāvātie tarifi tiek finansēti no *EDF* līdzekļiem. Komisija uzskata, ka *in fine* visi līdzekļi, kas iesaistīti standarta tarifu sistēmā, ir valsts uzņēmumu līdzekļi.

(132) Komisija nepiekrīt Francijas iestāžu viedoklim, ka atgriešanās tarifi neietvēra nekādu budžeta vai nodokļu līdzekļu izmantošanu un nekavēja *EDF* sasniegt pozitīvus rezultātus, nedz arī tam, ka standarta tarifi un atgriešanās tarifi (kas tieši pamatojas uz standarta tarifiem), kuri atspoguļo elektroenerģijas tirgus pamatprincipus un *EDF* ražošanas parka izmaksas, ir pareizais elektroenerģijas pārdošanas cenas līmenis un tāpēc tos nevar uzskatīt par tādiem, kas rada peļņas zaudējumu *EDF*. Ir acīmredzams, ka bez standarta tarifiem cenas, kuras *EDF* piemērotu lietotājiem, kas izmanto šos tarifus, tuvinātos augstākām cenām, kādas novērotas tirgos kopš 2004. gada, līdz ar to *EDF* un vietējo sadales uzņēmumu peļņas zaudējums nozīmē Francijas valsts vai valsts iestāžu, kuras tos kontrolē, peļņas zaudējumu.

(133) Tātad standarta tarifi tiek finansēti no valsts līdzekļiem un ir attiecināmi uz valsti.

Par atgriešanās tarifiem

(134) Atgriešanās tarifi tiek finansēti no divu valsts noteiktu iemaksu ieņēmumiem, kā izklāstīts 35. un 36. apsvērumā.

(135) Piemērojot Komisijas parasto praksi ([1]), kas ņem vērā Tiesas judikatūru šajā jautājumā ([2]), ieņēmumi no šāda veida iemaksām ir valsts līdzekļi, ja ir izpildīti trīs turpmāk minētie kumulatīvie nosacījumi:

a) iemaksām ir jābūt valsts noteiktām; tā tas ir šajā gadījumā, jo abas iemaksas ir noteiktas ar Likumu Nr. 2000-108;

b) ieņēmumi no iemaksām ir jāiemaksā valsts izraudzītā iestādē, kas šajā gadījumā ir *Caisse des dépôts et consignations*;

c) ieņēmumi no iemaksām ir jāizmanto konkrētu uzņēmumu labā saskaņā ar valsts pieņemtiem noteikumiem; tā ir arī šajā gadījumā, jo ieņēmumus no iemaksām izmanto, piemērojot Likumu Nr. 2000-108, lai tos *in fine* izmantotu lietotāju kategorijas, kuras definējusi valsts, pasākumā, kuru arī ir noteikusi valsts.

(136) Saskaņā ar judikatūru lietā *Preussen Elektra*, uz kuru norāda Francijas iestādes, Komisijai savā lēmumu pieņemšanas praksē attiecībā uz elektroenerģijas tarifiem ir bijis jāpārbauda iemaksu esība par summām, kuras noteikusi un uzlikusi valsts, finansējot šo tarifu ieviešanu. Atkarībā no tā, vai pastāv valsts kontroles iestāde, caur kuru līdzekļi tiek pārskaitīti, Komisija dažos gadījumos varēja secināt, ka pastāv valsts līdzekļi LESD 107. panta 1. punkta izpratnē ([3]) vai, tieši otrādi, ka šādi līdzekļi nepastāv, pamatojoties tieši uz to, ka attiecīgās summas netiek pārskaitītas caur valsts izveidotu vai pārvaldītu fondu ([4]).

(137) Šajā gadījumā Komisija, ņemot vērā savu iepriekšējo praksi, gluži pretēji uzskata, ka atgriešanās tarifa darbības mehānisms, attiecībā uz kuru noteikumus ir ieviesusi valsts, ir cieši saistīts ar valsts līdzekļu izmantošanu. Elektroenerģijas sabiedrisko pakalpojumu iemaksu principā var pielīdzināt nodoklim, kuru noteikusi valsts, veicot pārskaitījumus ar publiskas iestādes *Caisse des dépôts et consignations* starpniecību, un tos kontrolē regulators.

(138) Tātad atgriešanās tarifi ir finansēti no valsts līdzekļiem.

Ietekme uz konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm

(139) Standarta tarifi un atgriešanās tarifi veido atbalsta shēmas, kas piemērojamas visās Francijas tautsaimniecības nozarēs, ar nosacījumu, ka tajās tiek patērēta elektroenerģija.

([1]) Skatīt, piemēram, Komisijas lēmumu par valsts atbalstu N 161/04 – Balasta izmaksas Portugālē (OV C 250, 8.10.2005., 9. lpp.) vai jaunāku Komisijas lēmumu lietā C 24/09 (ex N 446/08), Valsts atbalsts energoietilpīgiem uzņēmumiem saskaņā ar Austrijas Zaļās elektroenerģijas aktu (OV L 235, 10.9.2011., 42. lpp.).

([2]) Tiesas 1974. gada 2. jūlija spriedums lietā 173/73 Itālija/Komisija (*Recueil*, 709. lpp.) un 1977. gada 22. marta spriedums lietā 78/76 *Steinike* / Vācijas Federatīvā Republika (*Recueil*, 595. lpp.).

([3]) Komisijas 2002. gada 15. janvāra Lēmumi Nr. N 826/01, Īrija – *Alternative Energy Requirements I to IV* un Nr. N 553/01, *Renewable Energy* (OV C 59, 6.3.2002.).

([4]) 2002. gada 27. februāra lēmums lietā N 661/99, Apvienotā Karaliste – *Competitive Transition Charge* (OV C 45, 19.2.2002.). Papildizmaksas, kuras izriet no pienākuma iepirkt elektroenerģiju, kas ražota no atjaunojamajiem energoresursiem, tika finansētas no iemaksas, kas saukta par "Competitive Transition Charge" un kuru maksāja lietotāji proporcionāli savam patēriņam, un kuras apmēru papildizmaksu līmenī bija noteicis valsts regulators, bez valsts iestādes, kas izraudzīta summu pārvaldībai (OV C 113, 14.5.2002.).

Tūkstošiem uzņēmumu, kas izmanto šos tarifus rūpniecības un pakalpojumu nozarēs Francijā, darbojas tirgos, kas ir pilnībā atvērti konkurencei iekšējā tirgus ietvaros, uz kuru neattiecas ekskluzīvas tiesības vai tirdzniecības ierobežojumi starp dalībvalstīm.

(140) Komisija, kā jau uzsvērts tās lēmumā par procedūras uzsākšanu un lēmumā par procedūras paplašināšanu, uzskata, ka attiecīgo atbalsta shēmu ietekme uz konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm ir acīmredzama, jo uzņēmējdarbības veidos, kuros ir iesaistīti lietotāji, kas izmanto standarta tarifus un atgriešanās tarifus, notiek tirdzniecība starp dalībvalstīm.

Secinājums par valsts atbalsta esību

(141) Komisija secina, ka dzeltenie un zaļie standarta tarifi un dzeltenie un zaļie atgriešanās tarifi ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, kas sniegts uzņēmējiem, kas tos izmanto.

VII. **JAUNA ATBALSTA LIKUMĪBA UN KVALIFIKĀCIJA**

(142) Neviena no abām tarifu sistēmām, uz kurām attiecas šī procedūra, pirms to īstenošanas netika paziņota Komisijai LESD 108. panta 3. punkta izpratnē.

(143) Lai gan regulētie standarta tarifi bija ieviesti 1945. gadā – tātad pirms EK līguma –, tajā pašā laikā, kad nodibināja *EDF*, un tika piemēroti visu laiku, kamēr Francijā pastāvēja elektroenerģijas monopols, tie tomēr ir jauns atbalsts, nevis esošs atbalsts, kas ieviests pirms Līgumiem. Konkrētie lēmumi, ar kuriem grozīja standarta tarifu līmeni gan absolūtā, gan relatīvā izteiksmē salīdzinājumā ar citiem tarifiem, tika pieņemti periodiski reizi gadā. Turklāt ikgadējo lēmumu pieņemšanā par tarifu līmeņa noteikšanu ir zināma rīcības brīvība, un tie netiek pieņemti, piemērojot pirms EK līguma pieņemtus noteikumus. Lai gan vispārējie regulēto tarifu noteikšanas principi, kas izklāstīti 21. apsvērumā, tika pasludināti normatīvajos tiesību aktos par piemērošanu, kas katrā ziņā bija pieņemti vēlāk nekā EK līgums, 112.–114. apsvērumā minētie *CRE* secīgie atzinumi liecina, ka ikgadējie lēmumi par tarifu līmeņa noteikšanu ne vienmēr atbilda elektroenerģijas piegādes izmaksu segšanas loģikai.

(144) Abas tarifu sistēmas, uz kurām attiecas šī procedūra, ir īstenotas bez iepriekšējas paziņošanas, līdz ar to tās ir nelikumīgas.

VIII. **PASĀKUMU NOVĒRTĒJUMS – ATBALSTA SADERĪBA**

(145) Kā Komisija secināja savā lēmumā par procedūras uzsākšanu, LESD 107. panta 2. punkts un 3. punkta a), b) un d) apakšpunkts šajā gadījumā nav piemērojams.

(146) Tāpat Komisija turpina uzskatīt, ka LESD 106. panta 2. punktu par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem nevar piemērot, pretēji tam, ko apgalvo dažas ieinteresētās personas. Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīvas 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu [1] 3. panta 2. punkts ierobežo iespējamos vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumus vienīgi attiecībā uz uzņēmumiem, kas darbojas elektroenerģijas nozarē. Šajā gadījumā atbalsta saņēmēji nav uzņēmumi, kas darbojas elektroenerģijas nozarē, bet gan uzņēmumi elektroenerģijas lietotāji, kas nekādā ziņā nesniedz vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu.

(147) Vienīgais attiecīgā atbalsta saderības ar iekšējo tirgu pamats varētu būt LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts, kurā paredzēts: "Turpmāk norādīto var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu: (..) atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm (..)".

(148) Komisija savā lēmumā par procedūras uzsākšanu un lēmumā par procedūras paplašināšanu norādīja, ka attiecīgo atbalstu nevar atļaut, ņemot vērā pamatnostādnes un norādes, kurās skaidrota LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta piemērošana. Faktiski atbalsta pasākumi, kas izvērtēti šajā procedūrā, attiecas uz Komisijas iepriekšējā praksē nepieredzētām regulēto tarifu sistēmām. Tos piemēro tūkstošiem uzņēmumu un tie ir pielīdzināmi atbalsta shēmām, kuru apmērs nav salīdzināms ar atbalsta shēmām, ko regulē noteikumi, kas izriet no Komisijas iepriekšējās individuālās lēmumu pieņemšanas prakses vai kas ir konsolidēti īpašos instrumentos vai norādēs. Taču jomās, kas nav ietvertas dažādos sīki izstrādātos instrumentos, kuri regulē atbalsta saderības novērtēšanu, nevar izslēgt, ka atbalsts varētu atbilst LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta nosacījumiem.

(149) Šādos apstākļos, ņemot vērā arī saistības, ko Francija ir uzņēmusies attiecībā uz šo procedūru, ir jāpārbauda, vai valsts atbalsts, uz kuru attiecas šī procedūra, veicina kopīgu interešu mērķa sasniegšanu, vai tas ir nepieciešams, lai novērstu tirgus nepilnības, vai atbilstoši šim nolūkam tas ir samērīgs un vai tam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm.

[1] OV L 211, 14.8.2009., 55. lpp. Direktīvas 3. panta 2. punktā noteikts: "Pilnībā ievērojot attiecīgos Līguma noteikumus, jo īpaši tā 86. pantu, dalībvalstis uzņēmumiem, kas darbojas elektroenerģijas nozarē, var vispārējās ekonomikas interesēs piemērot sabiedrisko pakalpojumu saistības attiecībā uz drošumu, tostarp piegādes drošumu, piegādes regularitāti, kvalitāti un cenu, kā arī uz vides aizsardzību, tostarp energoefektivitāti, enerģiju no atjaunīgiem avotiem un klimata aizsardzību. Šādas saistības ir skaidri definētas, pārskatāmas, nediskriminējošas, pārbaudāmas un tās garantē, ka Kopienas elektroenerģijas uzņēmumiem ir vienlīdzīga piekļuve valstu patērētājiem.".

Kopīgu interešu mērķis

(150) Elektroenerģijas tirgu pilnīgas liberalizācijas pabeigšana ir kopīgu interešu mērķis, kuru ir uzsvērušas Eiropas Savienības iestādes savās attiecīgajās darbībās un pilnvarās.

(151) Komisija, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, ir atzinusi tāda laikā ierobežota valsts atbalsta pamatotību, kura mērķis vai sekas ir nodrošināt un atvieglot elektroenerģijas tirgus liberalizācijas procesa efektīvu pabeigšanu, ja vienīgi ar tirgus spēkiem nepietiek, lai to sasniegtu, tādējādi šie pasākumi cita starpā var attiekties uz vēsturiskajiem operatoriem, kuri ir privilegētā stāvoklī valsts tirgū ([1]). Tāpēc ir jāpārbauda, vai attiecīgais atbalsts var veicināt šīs liberalizācijas efektīvu pabeigšanu, no kuras ieguvējiem ir jābūt elektroenerģijas patērētājiem.

(152) 2012. gada 12. janvārī Francijas iestādes uzņēmās saistības, lai 2015. gadā izbeigtu regulēto tarifu izmantošanu, savukārt atgriešanās tarifi jau tika likvidēti 2011. gada jūlijā. Pārejas un laikā ierobežotā rakstura dēļ šis valsts atbalsts var atvieglot pakāpenisku pāreju uz patiešām konkurētspējīgu tirgu apstākļos, kas tiek uzskatīti par pieņemamiem, ņemot vērā situāciju, kāda bija Francijā pirms liberalizācijas, un, ievērojot visus šīs lietas apstākļus, veicina kopīgu interešu mērķa sasniegšanu.

Tirgus nepilnības – atbalsta nepieciešamība

(153) Regulētos tarifus piemēroja visu laiku, kamēr Francijā pastāvēja elektroenerģijas ražošanas, pārvades un sadales monopols. To pastāvēšana un saglabāšana pēc pilnīgas elektroenerģijas tirgus liberalizācijas 2004. gada 1. janvārī attiecībā uz rūpnieciskajiem lietotājiem un 2007. gada 1. janvārī attiecībā uz visiem lietotājiem, atbilst lietotāju, kas ir saskārušies ar viena piegādātāja dominanci, aizsardzības loģikai. Regulētie tarifi, būdami mantojums no *EDF* monopolstāvokļa laika Francijā, kas pakāpeniski tiek likvidēts, pēc savas struktūras un līmeņa ir vērsti uz to, lai nepieļautu, ka *EDF* gūst virspeļņu, izmantojot pārmērīgus tarifus kā operators, kas varētu saglabāt būtisku mazumtirgus daļu ilgu laiku pēc liberalizācijas. Tomēr Francijas iestāžu piesardzības dēļ attiecībā uz iespējamiem netaisnīgiem *EDF* noteiktiem tarifiem radās atbalsts Francijas elektroenerģijas lietotāju labā.

(154) Francijas tirgus īpašās struktūras dēļ, kas izklāstīta 48.–52. apsvērumā, liberalizācijas laikā *EDF* atradās gandrīz monopola stāvoklī, kas tam piešķīra pilnīgu brīvību, nosakot mazumtirdzniecības cenas Francijas elektroenerģijas tirgū. Šajā gadījumā cenu noteikšanas brīvības ierobežošana, saglabājot *ex ante* normatīvos līdzekļus, var izrādīties pamatota, ņemot vērā Francijas tirgus situāciju un raksturojumu.

(155) Ņemot vērā to konkurences priekšrocību apmērus un unikālo raksturu, kuras guva un gūst šis uzņēmums, apsaimniekojot savu atomenerģijas ražošanas parku, par ko sīkāks skaidrojums sniegts 48.–50. apsvērumā, būtu bijis veltīgi cerēt, ka vienīgi konkurence, ko veido tirgus jaunpienācēji, ļautu radīt optimālus konkurences apstākļus elektroenerģijas piegādes pakalpojumu sniegšanā. Neveicot citus strukturālus pasākumus, vienīgi cenu ļaunprātīgas noteikšanas *ex post* kontrole, pat tirgū ienākot jauniem konkurentiem, nebūtu pietiekama, lai spētu nodrošināt optimālu tirgus darbību. Gluži pretēji, absolūta brīvība attiecībā uz tarifu noteikšanu varēja izraisīt *EDF* īpašā stāvokļa saglabāšanos gan Francijā, gan iekšējā tirgū vispār, jo uzņēmuma rīcībā būtu pietiekami daudz finanšu līdzekļu, lai izspiestu savus konkurentus no tirgus un saglabātu augstos ienākumus, kas tam ļautu palielināt un dažādot savus ražošanas līdzekļus.

(156) Turklāt šī tirgus nepilnība ir jāanalizē arī no atbalsta saņēmēju viedokļa. Daudzi uzņēmumi un jo īpaši vislielākie lietotāji savus lēmumus, sevišķi attiecībā uz ieguldījumiem smagajās iekārtās, pieņēma, pamatojoties uz elektroenerģijas paredzamajām izmaksām, kas saistītas ar regulētiem tarifiem, kuri galvenokārt atspoguļo atomelektrostaciju vidējās izmaksas, nevis pamatojoties uz svārstīgajām cenām, kas ir atkarīgas no fosilā kurināmā cenām un no CO_2 un kas tagad lielākoties nosaka cenu veidošanos brīvajā tirgū. Tādējādi strauja pāreja no vienas cenu sistēmas uz citu, kas turklāt nozīmētu vidējo cenu manāmu pieaugumu, varētu radīt nozīmīgas grūtības

([1]) Komisija savā 2001. gada Paziņojumā par tāda valsts atbalsta analīzes metodoloģiju, kas saistīts ar balasta izmaksām (pieņemts 2001. gada 26. jūlija un paziņots dalībvalstīm vēstulē SG (2001) D/290869, 6.8.2001.), ir atzinusi:
"Pakāpeniskai pārejai no situācijas, kurā konkurence ir ļoti ierobežota, uz situāciju ar patiesu konkurenci Eiropas līmenī jānotiek ar pieņemamiem ekonomiskajiem nosacījumiem, kur ņemtas vērā elektroenerģijas nozares raksturīgās iezīmes. (..)
Valsts atbalsts, kas saistīts ar attaisnotajām balasta izmaksām, kuras definētas šajā paziņojumā, ir paredzēts, lai atvieglotu elektroenerģijas uzņēmumu pāreju uz tādu elektroenerģijas tirgu, kas orientēts uz konkurenci. Komisija var šādu atbalstu uzlūkot labvēlīgi, ciktāl konkurences traucējumus līdzsvaro atbalsta ieguldījums tāda Kopienas mērķa sasniegšanai, ko nevar panākt ar tirgus spēkiem. Konkurences traucējumi, kas izriet no tāda atbalsta, ko maksā, lai atvieglotu elektroenerģijas uzņēmumu pāreju no slēgta tirgus uz daļēji liberalizētu tirgu, nevar būt pretrunā kopīgām interesēm, ja ir ierobežots tā darbības laiks un izpausme, jo elektroenerģijas tirgus liberalizācija ir kopējā tirgus vispārējās interesēs atbilstoši Līguma 2. pantam un 3. panta 1. punkta t) apakšpunktam un papildina iekšējā tirgus izveidošanu.".

daudziem uzņēmumiem, kuru kapitāls, kas ieguldīts elektroenerģiju patērējošās iekārtās, īstermiņā ir samērā neelastīgs. Tādējādi šķiet piemēroti noteikt ierobežota termiņa pārejas periodu.

(157) Tātad atbalstu, kas izriet no tarifiem, uz kuriem attiecas šī procedūra, šajā konkrētajā gadījumā var uzskatīt par nepieciešamu, lai novērstu šo tirgus nepilnību. Ieguvumi no piedāvājuma dažādošanas, kuri saistīti ar elektroenerģijas vairumtirgus reformu Francijā, kura pakārtota atbalsta saņēmēju darbībai, ļautu saskaņot šo saņēmēju ražošanas kapitālu ar tādu tirgus cenu signāliem, kurus *EDF* dominējošais stāvoklis ir mazāk izkropļojis, uzlabojot apstākļus, lai attīstītu to saimniecisko darbību, kas ir LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta mērķis.

Atbalsta samērīgums

(158) Pamatojoties uz šo pašu juridisko pamatu, ar dažiem nosacījumiem, jo īpaši atbalsta ierobežošanu laikā, darbības atbalsts, kas samazina elektroenerģijas kārtējās izmaksas tās saņēmējiem bez atlīdzības un faktiskas stimulējošas iedarbības, tiek uzskatīts par saderīgu ar iekšējo tirgu tāda nodokļu sloga samazināšanas gadījumā, kas pamatojas uz šīm izmaksām, ja atbalsta neesība var izraisīt attiecīgo nozaru ražošanas izmaksu būtisku pieaugumu ([1]).

(159) Kā standarta tarifu sistēma, tā atgriešanās tarifu sistēma visu laikposmu, uz kuru attiecas šī procedūra, piedzīvoja nepārtrauktu tarifu pieaugumu, tostarp arī tad, kad no 2009. gada tirgus cenas samazinājās. Kā norādīts *CRE* atzinumos, kas minēti 113. un 114. apsvērumā, šī vispārējā virzība uz pieaugumu, kas no 2009. gada kļuva mērķtiecīgāka, turklāt bija vērsta uz to objektu skaita samazināšanu, kuri saņem visnozīmīgākās priekšrocības salīdzinājumā ar tirgus cenām.

(160) Atbilstoši 2009. gada 15. septembra sarakstei pāreja turpināsies līdz 2015. gadam. Turklāt Francijas saistības attiecībā uz regulētās piekļuves cenas iesaldēšanu 2012. gadā un 2013. gadā esošo jaudu atomenerģijai un šīs cenas noteikšana atbilstoši Likumā Nr. 2010-1488 par jauno elektroenerģijas tirgus organizāciju paredzētajiem parametriem, no vienas puses, un regulēto tarifu palielināšana katru gadu līdz 2015. gadam un pēc tam to atcelšana, no otras puses, ļauj saprātīgā termiņā nodrošināt tuvināšanos tirgus cenām vai katrā ziņā to pakāpenisku paaugstināšanu.

(161) Sistēma, kas nodrošina tarifu pakāpenisku un nepārtrauktu pieaugumu un pēc tam to atcelšanu, atvieglo pāreju uz tirgus cenām sistēmā, kurā tirgus nepilnības novērstas, izmantojot mehānismu, kuru piemēro likumdošanas ceļā un kas veicina patiesas konkurences izveidošanos, nodrošinot piekļuvi *EDF* ražošanas parka piegādēm. Atbalstu, kura apmērs pakāpeniski samazinās, ļaujot saņēmējiem uzņēmumiem pielāgot savus ražošanas līdzekļus, kas ir atkarīgi no regulētajiem tarifiem izrietošajām cenām, jaunajiem tirgus apstākļiem, var uzskatīt par samērīgu.

(162) Šādos apstākļos Komisija secina, ka atbalsts, kas izriet no tarifiem, uz kuriem attiecas šī procedūra, ir samērīgs.

Tāda tirdzniecības ietekme, kas ir pretrunā kopīgām interesēm

(163) Izvērtējamie pasākumi attiecas uz simtiem tūkstošu elektroenerģijas patēriņa objektu un līdz ar to uz tūkstošiem saņēmēju, kuri tiek apgādāti, izmantojot standarta un atgriešanās tarifus, pārejas laikā uz pilnīgi liberalizētu tirgu. Lai gan tie ir selektīvi LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, jo ir paredzēti vienīgi elektroenerģijas lietotājiem uzņēmumiem, atbalsta, uz kuru attiecas šī procedūra, mērķis nekādā ziņā nav konkrēti saņēmēji, ne arī konkrētas tautsaimniecības nozares. Tādi pasākumi, kas nav precīzi orientēti uz saņēmēju kategorijām, kā šajā gadījumā, konkurenci var ierobežot mazāk nekā selektīvāki pasākumi.

(164) Turklāt Komisija uzskata, ka ir ievēroti nosacījumi, kas izvirzīti Komisijas un Francijas sarakstes laikā 2009. gada septembrī un 2012. gada janvārī. Abi galvenie jautājumi, proti, visaptverošas elektroenerģijas tirgus reformas īstenošana Francijā, nodrošinot *EDF* konkurentiem regulētu piekļuvi esošajām atomenerģijas jaudām, un dzelteno un zaļo regulēto tarifu piemērošanas izbeigšana, ir apstiprināti Likumā Nr. 2010-1488.

(165) No Komisijas nesenās lēmumu pieņemšanas prakses elektroenerģijas jomā izriet, ka saskaņā ar juridisko pamatu, kas sniegts LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā, Komisija, lemjot par atbalsta saderību, var ņemt vērā ieguvumus konkurences uzlabošanas ziņā tirgū, kas atšķiras no tirgus, kurā darbojas atbalsta saņēmēji ([2]). Šajā gadījumā ir jāņem vērā paredzamie ieguvumi elektroenerģijas piegādes tirgū, kas izriet no saistībām, kuras šīs procedūras laikā uzņēmusies Francija.

(166) Pirmie rezultāti saistībā ar elektroenerģijas iepirkuma sistēmu, izmantojot regulētu piekļuvi esošajām atomenerģijas jaudām, liecina par pieprasījumu aptuveni 60 TWh apmērā. Kopumā 32 alternatīvie piegādātāji ir izmantojuši regulēto piekļuvi esošajām atomenerģijas jaudām, un to pieteikumi tika pilnībā apmierināti. Ņemot vērā Francijas elektroenerģijas piegādes tirgus strukturālās iezīmes, kas aprakstītas 48.–52. apsvērumā, šie pirmie rezultāti

([1]) Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai (OV C 82, 1.4.2008., 1. lpp.), IV nodaļa, 153.–154. punkts.

([2]) SA.31953 (11/N) – *Construction of a LNG Terminal in Świnoujsciu* (OV C 361, 10.12.2011.), SA.30980 (11/N) – *Construction of interconnection and cross-border power line between Poland and Lithuania* (OV C 79, 12.3.2011.), SA.29870 (N 660/09) – *Aid to PGNiG for underground gas storage* (OV C 213, 6.8.2010.).

liecina par tirgus pakāpenisku atvēršanu, kas veicina konkurenci, kura nebūtu varējusi attīstīties bez saistībām, kuras Francija uzņēmās attiecībā uz piekļuvi esošajām atomenerģijas jaudām, kas var sasniegt aptuveni 25 % no *EDF* ražošanas apjoma. Tik īsā laikposmā neviena alternatīvā piegādātāja rīcībā nevarētu būt ražošanas līdzekļi tādā apjomā kā tie, kas pieder vēsturiskajam operatoram. Francijas papildu saistībām iesaldēt cenu par piekļuvi esošajām atomenerģijas jaudām, līdz stāsies spēkā dekrēts, kas nosaka šo cenu aprēķināšanas metodiku un tādējādi tās paredzēto faktisko samazināšanos, būtu jāpaātrina šī virzība uz konkurētspējīgāku tirgu. Kā norādīts par konkurenci un enerģētiku atbildīgo komisāru 2009. gada 15. septembra vēstulē, attiecībā uz turpmāko laikposmu plānotajiem tehniskajiem noteikumiem saistībā ar minēto regulēto piekļuvi daudzējādā ziņā būs izšķiroša nozīme. Tāpēc ir jāparedz, ka akts, kas paredz aprēķināšanas metodiku, lai noteiktu regulētās piekļuves cenu, tiks iesniegts Komisijai projekta stadijā tā iepriekšējai apstiprināšanai. Šajā kontekstā Komisija jo īpaši pārbaudīs, vai attiecīgā metode ir objektīva, balstās uz vispāratzītiem un vispārpieņemtiem uzskaites principiem un sekmē tādas cenas noteikšanu, kas ļauj nodrošināt efektīvas konkurences attīstību tirgū.

(167) Komisija uzskata, ka reforma, kas ieviesta ar Likumu Nr. 2010-1488, labvēlīgi ietekmēs Eiropas iekšējo tirgu, jo tā veicina jaunu konkurentu ienākšanu tirgū un konkurentu, kas tajā jau darbojas, palikšanu. Regulētai piekļuvei atomenerģijai līdz maksimālajam apjomam 100 TWh paralēli pakāpeniskai tirgu sasaistei Eiropas Savienībā un starpsavienojumu attīstīšanai būtu jāveicina konkurences attīstība, kas izraisīs spiedienu uz cenām Francijā un citās dalībvalstīs.

(168) Kopumā ieguvumi elektroenerģijas piegādes tirgum, kura veiksmīga liberalizācija ir Eiropas Savienības iekšējā tirgus prioritāte, atsver neapšaubāmi negatīvo, tomēr ierobežoto ietekmi uz konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm, ņemot vērā, ka pasākums nav īpaši selektīvs, kā tas ir konstatēts 101.–106. un 139.–140. apsvērumā. Tāpēc valsts atbalsts, ko ietver standarta un atgriešanās tarifi, nekaitē tirdzniecībai tādā mērā, kas būtu pretrunā Eiropas Savienības kopīgām interesēm, un līdz ar to atbilst LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētajam kritērijam.

IX. **SECINĀJUMI**

Komisija konstatē, ka Francija ir nelikumīgi īstenojusi konkrēto atbalstu, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu. Tomēr, ņemot vērā, ka šim atbalstam bija pārejas raksturs, kas saistīts ar elektroenerģijas tirgus liberalizāciju Francijā, un ka to papildina apņemšanās veikt visaptverošu konkurences nosacījumu reformu Francijas elektroenerģijas piegādes tirgū, Komisija uzskata, ka tas nekaitēja un nekaitē tirdzniecībai tādā mērā, kas ir pretrunā kopīgām interesēm LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ja tiek ievēroti 1.–4. pantā minētie nosacījumi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atbalsta pasākums, ko īstenoja Francija, izmantojot elektroenerģijas pārdošanas regulētos tarifus (tā sauktos "zaļos" un "dzeltenos" tarifus) un tirgus pielāgošanās regulētos pārejas tarifus lielajiem un vidējiem lietotājiem, ir saderīgs ar iekšējo tirgu, ievērojot 2. pantā paredzētos nosacījumus.

2. pants

Francija ievieš sistēmu, lai nodrošinātu regulētu piekļuvi atomenerģijai, kas tiek ražota esošajās iekārtās, uzliekot uzņēmumam *Electricité de France* pienākumu laikposmā līdz 2025. gada 31. decembrim pārdot daļu savas atomelektrostacijās saražotās elektroenerģijas maksimāli 100 TWh apmērā par regulētu cenu saviem konkurentiem elektroenerģijas mazumtirgū. Cenu par regulētu piekļuvi esošajām atomenerģijas jaudām pārskata katru gadu, un tā atspoguļo elektroenerģijas ražošanas ekonomiskos nosacījumus visā sistēmas darbības laikā. Cena par regulētu piekļuvi esošajām atomenerģijas jaudām nedrīkst pārsniegt EUR 42 par MWh, un to var mainīt tikai tad, kad stājas spēkā akts, ar kuru nosaka cenas noteikšanas aprēķina metodiku. Šo aktu iesniedz Komisijai projekta stadijā iepriekšējai apstiprināšanai.

Francija beidz īstenot jebkādu atbalstu, kas izriet no tirgus pielāgošanās regulēto pārejas tarifu piemērošanas lieliem un vidējiem lietotājiem un kas vēl varētu būt spēkā, un atturas ieviest jebkādu līdzvērtīgu sistēmu.

Francijas lēmumi par elektroenerģijas pārdošanas regulētajiem tarifiem, kas tiks pieņemti pēc 2012. gada vasaras, ļauj pakāpeniski samazināt starpību starp kopējām izmaksām un regulēto tarifu attiecībā uz 2012. gadu un pēc tam katru nākamo gadu attiecībā pret iepriekšējo gadu.

Francija līdz 2015. gada 31. decembrim pārtrauc lielajiem un vidējiem lietotājiem sniegt jebkādu atbalstu, kas izriet no elektroenerģijas pārdošanas regulēto tarifu piemērošanas, un atturas ieviest jebkādu līdzvērtīgu sistēmu.

3. pants

Francija informē Komisiju par veiktajiem un paredzētajiem šā lēmuma izpildes pasākumiem divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas datuma.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē, 2012. gada 12. jūnijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Joaquín ALMUNIA

V

(Atzinumi)

ADMINISTRATĪVAS PROCEDŪRAS

EIROPAS KOMISIJA

Uzaicinājums iesniegt priekšlikumus EAC/S01/13 – programma "Jaunatne darbībā" (2007.-2013. gads)

(2012/C 398/06)

IEVADS

Šis uzaicinājums iesniegt priekšlikumus pamatojas uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Lēmumu Nr. 1719/2006/EK, ar ko izveido programmu "Jaunatne darbībā" laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam ([1]) (turpmāk tekstā – programma "Jaunatne darbībā"). Šā uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus sīki izstrādāti nosacījumi atrodami programmas "Jaunatne darbībā" (2007.-2013. gads) vadlīnijās, kas publicētas *Europa* tīmekļa vietnē (sk. VIII punktu). Programmas vadlīnijas ir neatņemama šā uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus daļa.

I. **Mērķi un prioritātes**

Lēmumā, ar ko izveido programmu "Jaunatne darbībā", ir noteikti šādi vispārīgie mērķi:

— veicināt jauniešu aktīvu pilsonisko apziņu un jo īpaši Eiropas pilsonisko apziņu,

— attīstīt vienotību un sekmēt iecietību jauniešu vidū, jo īpaši, lai veicinātu sociālo saliedētību Eiropas Savienībā,

— veicināt dažādu valstu jauniešu savstarpējo sapratni,

— sniegt ieguldījumu jauniešu pasākumu atbalsta sistēmu kvalitātes uzlabošanā un jaunatnes jomā darbojošos pilsoniskās sabiedrības organizāciju spēju vairošanā,

— veicināt Eiropas līmeņa sadarbību jaunatnes jomā.

Šos vispārīgos mērķus īsteno projektu līmenī, ievērojot šādas pastāvīgās prioritātes:

— Eiropas pilsonība,

— jauniešu līdzdalība,

— kultūras daudzveidība,

— tādu jauniešu iesaistīšana, kuriem ir ierobežotas iespējas.

Papildus iepriekš minētajām pastāvīgajām prioritātēm programmai "Jaunatne darbībā" var noteikt ikgadējās prioritātes, kuras izziņo Komisijas, Izpildaģentūras un valstu aģentūru tīmekļa vietnēs.

2013. gadam ir noteiktas šādas ikgadējās prioritātes:

— projekti, kuri Eiropas Pilsoņu gada ietvaros ierosina izpratni veicinošus pasākumus par ES pilsonību un ar to saistītajām tiesībām,

([1]) OV L 327, 24.11.2006., 30. lpp.

— projekti, kuri veicina dalību 2014. gada Eiropas vēlēšanās, tādējādi ļaujot jauniešiem rīkoties kā aktīviem un informētiem pilsoņiem,

— projekti, kas risina jauniešu bezdarba jautājumu, kā arī projekti, kuru mērķis ir rosināt jauniešu bezdarbnieku mobilitāti un aktīvu iesaistīšanos sabiedrības dzīvē,

— projekti, kas pievēršas nabadzības un atstumtības jautājumiem un veicina jauniešu izpratni par šiem jautājumiem un iesaistīšanos to risināšanā, lai panāktu iekļaujošāku sabiedrību. Šajā sakarā īpaša uzmanība jāvelta konkrēti jauniešu migrantu, jauniešu ar invaliditāti un attiecīgā gadījumā romu tautības jauniešu integrēšanai,

— projekti, kuri īpaši ar jaunatnes iniciatīvu palīdzību sekmē jauniešu iniciatīvas un uzņēmējdarbības garu, radošumu un nodarbināmību,

— projekti, kuri sekmē veselīgu dzīvesveidu, jo īpaši popularizējot brīvdabas aktivitāšu un tautas sporta praktizēšanu kā veidu, kādā veicināt veselīgu dzīvesveidu, sociālo integrāciju un jauniešu aktīvu līdzdalību sabiedrības dzīvē.

II. **Programmas "Jaunatne darbībā" struktūra**

Lai sasniegtu tās mērķus, programmā "Jaunatne darbībā" ir paredzētas piecas apakšprogrammas.

Šis uzaicinājums iesniegt priekšlikumus attiecas uz atbalstu šādām apakšprogrammām un šādiem projektu veidiem:

1. apakšprogramma – Jaunatne Eiropai

— *Projektu veidi: 1.1.* – Jauniešu apmaiņas (ilgums līdz 15 mēnešiem). Jauniešu apmaiņas piedāvā iespēju jauniešu grupām no dažādām valstīm tikties un iepazīties ar apmaiņā iesaistīto jauniešu kultūru. Grupas kopīgi plāno jauniešu apmaiņas programmu, ņemot vērā visu partneru kopīgas intereses.

— *1.2.* – Jauniešu iniciatīvas (ilgums no 3 līdz 18 mēnešiem). Jauniešu iniciatīvas atbalsta vietējā, reģionālā vai nacionālā līmenī veidotus jauniešu grupu projektus. Šajā projektu veidā tiek atbalstītas arī līdzīgu projektu partnerības, lai stiprinātu Eiropas aspektu un veicinātu jauniešu sadarbību un pieredzes apmaiņu.

— *1.3.* – Jauniešu demokrātijas projekti (ilgums no 3 līdz 18 mēnešiem). Jauniešu demokrātijas projekti sniedz atbalstu jauniešu līdzdalībai demokrātijas procesos vietējā, reģionālā, nacionālā vai starptautiskā līmenī.

2. apakšprogramma – Eiropas brīvprātīgais darbs

Šī apakšprogramma sniedz atbalstu jauniešu līdzdalībai dažādos brīvprātīgā darba veidos gan Eiropas Savienības robežās, gan ārpus tām. Šajā apakšprogrammā jaunieši individuāli vai grupās iesaistās bezpeļņas, neapmaksātās brīvprātīgā darba aktivitātēs ārzemēs (ilgums līdz 24 mēnešiem).

3. apakšprogramma – Jaunatne pasaulē

— *3.1.* – sadarbība ar Eiropas Savienības kaimiņvalstīm (ilgums līdz 15 mēnešiem). Šis projektu veids sniedz atbalstu projektiem ar Eiropas Savienības kaimiņvalstīm, galvenokārt Jauniešu apmaiņas un Apmācības un sadarbības projektiem jaunatnes jomā.

4. apakšprogramma – Jaunatnes atbalsta sistēmas

— *4.3.* – jaunatnes darbā un jaunatnes organizācijās iesaistīto personu apmācība un sadarbība (ilgums no 3 līdz 18 mēnešiem). Šis projektu veids sniedz atbalstu īpaši pieredzes, ekspertu zināšanu un labas prakses apmaiņai, kā arī pasākumiem, kuru rezultātā var veidoties ilgtermiņa, kvalitatīvi projekti, partnerības un sadarbības tīkli.

5. apakšprogramma – Atbalsts Eiropas līmeņa sadarbībai jaunatnes jomā

— *5.1.* – Jauniešu un jaunatnes politikas veidotāju sanāksmes (ilgums no 3 līdz 9 mēnešiem). Šis projektu veids sniedz atbalstu sadarbībai, semināriem un strukturētam dialogam starp jauniešiem, jaunatnes darbā iesaistītajām personām un jaunatnes politikas veidotājiem.

III. **Projektu iesniedzēji, kuriem ir tiesības saņemt atbalstu**

Projektus iesniedz:

— bezpeļņas vai nevalstiskās organizācijas,

— vietējās, reģionālās iestādes,

— neformālas jauniešu grupas,

— Eiropas līmeņa iestādes, kas darbojas jaunatnes jomā,

— starptautiskās bezpeļņas organizācijas,

— komercstruktūras, kas rīko pasākumu jaunatnes, sporta vai kultūras jomā.

Iesniedzējiem jābūt juridiski reģistrētiem kādā no programmas dalībvalstīm vai Austrumu partnerības vai Rietumbalkānu valstīs, kas ir kaimiņu partnervalstis.

Tomēr dažas programmas apakšprogrammas ir paredzētas ierobežotam projektu iesniedzēju skaitam. Tāpēc programmas vadlīnijās projektu iesniedzēju atbilstība ir definēta katrai apakšprogrammai / projektu veidam.

IV. **Valstis, kurām ir tiesības saņemt atbalstu**

Programmā var piedalīties šādas valstis:

a) ES dalībvalstis;

b) EBTA valstis, kas pievienojušās EEZ Līgumam saskaņā ar minētā Līguma noteikumiem (Islande, Lihtenšteina, Norvēģija);

c) kandidātvalstis, kas gūst labumu no pirmspievienošanās stratēģijas saskaņā ar vispārīgajiem principiem, galvenajiem noteikumiem un kārtību, kura noteikta ar šīm valstīm noslēgtajos pamatnolīgumos, lai tās varētu piedalīties Eiropas Savienības programmās (Turcija un Horvātija);

d) Šveice;

e) trešās valstis, kas ar Eiropas Savienību ir parakstījušas nolīgumus saistībā ar jaunatnes jomu.

Tomēr dažas programmas apakšprogrammas ir paredzētas ierobežotam valstu skaitam. Tāpēc programmas vadlīnijās valstu atbilstība ir definēta katrai apakšprogrammai / projektu veidam.

V. **Piešķiršanas kritēriji**

i) 1.1., 1.2., 3.1., 4.3. projektu veidam un 2. apakšprogrammai:

— atbilstība programmas mērķiem un prioritātēm (30 %),

— piedāvātā projekta un metožu kvalitāte (50 %),

— dalībnieku un projektu iesniedzēju profils (20 %).

ii) 1.3. projektu veidam:

— atbilstība programmas mērķiem un prioritātēm (30 %),

— tematiskās koncepcijas kvalitāte (20 %),

— piedāvātā projekta un metožu kvalitāte (30%),

— dalībnieku un projektu iesniedzēju profils un skaits (20 %).

iii) 5.1. projektu veidam:

— atbilstība programmas mērķiem un prioritātēm (20%),

— atbilstība ES jaunatnes politikas mērķiem (20 %),

— piedāvātā projekta un metožu kvalitāte (40%),

— dalībnieku un projektu iesniedzēju profils un skaits (20 %).

VI. **Programmas budžets un ilgums**

Programmas kopējais budžets laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam ir EUR 885 miljoni. Par gada budžetu lemj budžeta lēmējinstitūcijas.

Turpmāk minētajām apakšprogrammām un projektu veidiem 2013. gadā paredzētais budžets

1.1. projektu veids	Jauniešu apmaiņas	39 691 270
1.2. projektu veids	Jauniešu iniciatīvas	14 794 500
1.3. projektu veids	Jauniešu demokrātijas projekti	9 151 000
2. apakšprogramma	Eiropas brīvprātīgais darbs	70 156 580
3.1. projektu veids	Sadarbība ar Eiropas Savienības kaimiņvalstīm	14 082 560
4.3. projektu veids	Jaunatnes darbā un jaunatnes organizācijās iesaistīto personu apmācība un sadarbība	21 749 750
5.1. projektu veids	Jauniešu un jaunatnes politikas veidotāju sanāksmes	9 539 340

VII. **Projektu iesniegšanas termiņi**

Projekts jāiesniedz līdz termiņam, kas atbilst projekta uzsākšanas datumam. Projektiem, kurus iesniedz valsts aģentūrā, ir trīs iesniegšanas *termiņi* gadā:

Projekta uzsākšanas datums	Iesniegšanas termiņš
1. maijs un 31. oktobris	1. februāris
1. augusts un 31. janvāris	1. maijs
1. janvāris un 30. jūnijs	1. oktobris

Projektiem, kurus iesniedz Izpildaģentūrā, ir trīs iesniegšanas termiņi gadā:

Projekta uzsākšanas datums	Iesniegšanas termiņš
1. augusts un 31. decembris	1. februāris
1. decembris un 30. aprīlis	3. jūnijs
1. marts un 31. jūlijs	3. septembris

VIII. **Papildu informācija**

Papildu informācija pieejama programmas "Jaunatne darbībā" vadlīnijās šādās tīmekļa vietnēs:

http://ec.europa.eu/youth

http://eacea.ec.europa.eu/youth/index_en.htm

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

EIROPAS KOMISIJA

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju

(Lieta COMP/M.6788 – *Goldman Sachs/TPG/Barclays/Kew Green*)

Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2012/C 398/07)

1. Komisija 2012. gada 13. decembrī saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju, ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ([1]) 4. pantu, kuras rezultātā uzņēmumi *Goldman Sachs Group*, Inc. ("*Goldman Sachs*", ASV), *TPG Lundy Co L.P.* ("*TPG*", Kaimanu Salas), kuru pilnībā kontrolē *TPG group of Funds* ("*TPG Funds*", ASV), un Barclays plc ("*Barclays*", Apvienotā Karaliste) iegūst Apvienošanās regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē kopīgu kontroli pār uzņēmumu *Kew Green Holdings Limited* ("*Kew Green*", Apvienotā Karaliste), iegādājoties akcijas.

2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:

— *Goldman Sachs*: vispārējo ieguldījumu uzņēmums, kas sniedz plašu pakalpojumu klāstu visā pasaulē dažādiem klientiem,

— *TPG*: vispārējo ieguldījumu uzņēmums, kas sniedz plašu pakalpojumu klāstu visā pasaulē dažādiem klientiem,

— *TPG Funds*: fondu portfelis, kurš apvieno un kopīgi pārvalda dažādus TPG kontrolētos fondus,

— *Barclays*: liels vispārējo finanšu pakalpojumu sniedzējs, kas darbojas visās banku nozarēs,

— *Kew Green*: viesnīcu īpašnieks un apsaimniekotājs Apvienotajā Karalistē.

3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka uz paziņoto darījumu, iespējams, attiecas EK Apvienošanās regulas darbības joma. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā netiek pieņemts. Ievērojot Komisijas paziņojumu par vienkāršotu procedūru noteiktu koncentrācijas procesu izskatīšanai saskaņā ar EK Apvienošanās regulu ([2]), jānorāda, ka šī lieta ir nodotama izskatīšanai atbilstoši paziņojumā paredzētajai procedūrai.

4. Komisija aicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamos novērojumus par ierosināto darbību.

Novērojumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienas pēc šīs publikācijas datuma. Novērojumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (+32 22964301), pa e-pastu uz adresi COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M.6788 – *Goldman Sachs/TPG/Barclays/Kew Green* uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

([1]) OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp. ("EK Apvienošanās regula").
([2]) OV C 56, 5.3.2005., 32. lpp. ("Paziņojums par vienkāršotu procedūru").

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju

(Lieta COMP/M.6777 – *Yazaki Europe/S-Y Systems Technologies Europe*)

Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2012/C 398/08)

1. Komisija 2012. gada 14. decembrī saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju, ievērojot 4. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 139/2004 ([1]), kuras rezultātā uzņēmums *Yazaki Europe Limited* ("*YEL*", Apvienotā Karaliste), kas pieder *Yazaki Corporation* ("*YC*", Japāna), Apvienošanās regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē iegūst pilnīgu kontroli pār uzņēmumu *S-Y Systems Technology Europe GmbH* ("*S-YST*", Vācija), iegādājoties akcijas. Uzņēmumu šobrīd kopīgi kontrolē *YC* un *Continental Automotive GmbH*.

2. Attiecīgo uzņēmumu, *YEL* un *S-YST*, darbības joma ir automobiļu elektrisko sistēmu (elektroinstalāciju) projektēšana un pārdošana.

3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka uz paziņoto darījumu, iespējams, attiecas EK Apvienošanās regulas darbības joma. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā netiek pieņemts. Ievērojot Komisijas paziņojumu par vienkāršotu procedūru noteiktu koncentrācijas procesu izskatīšanai saskaņā ar EK Apvienošanās regulu ([2]), jānorāda, ka šī lieta ir nododama izskatīšanai atbilstoši paziņojumā paredzētajai procedūrai.

4. Komisija aicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamos novērojumus par ierosināto darbību.

Novērojumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienas pēc šīs publikācijas datuma. Novērojumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (+32 22964301), pa e-pastu uz adresi COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M.6777 – *Yazaki Europe/S-Y Systems Technologies Europe* uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

([1]) OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp. ("EK Apvienošanās regula").
([2]) OV C 56, 5.3.2005., 32. lpp. ("Paziņojums par vienkāršotu procedūru").

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – *Publiskā iepirkuma līgumu konkursi*, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – *Konkursi*	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex **(http://eur-lex.europa.eu) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.**

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: http://europa.eu

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV